CHURCH WEEKLY

July 2021

His Holiness Baselios Marthoma Paulose-II,
the Malankara Metropolitan and Catholicos of the Malankara Orthodox Church
left for his heavenly abode at 2.35 a.m. on Monday 12 July 2021...
Prayerful Condolences from the Alwaye Fellowship House...

An Ecumenical Publication from
THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

Church Weekly

Vol. 75
Issue 7
July 2021

Sri K.C. Chacko
Founder of the Church Weekly (1946)

An Ecumenical Publication from
THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

75th Year of Publication
FOUNDER CHIEF EDITOR : Sri. N.M. ABRAHAM
First Published : December 1946

CHURCH WEEKLY

C/o The Alwaye Fellowship House
Union Christian College P.O.
Alwaye - 683 102,
Kerala, South India.
Ph : 0484-2605630, 2606986

E-mail : churchweeklyafh@gmail.com
fellowshiphse@gmail.com
Chief Editor : mgk.afh@gmail.com
Website
www.alwayefellowshiphouse.com

EDITORIAL BOARD

KURUVILLA M. GEORGE IRS (Retd)
0484-2603260
(Chief Editor)
Prof. ABRAHAM MATHEW
Prof. M.T. SARAMMA
SANTHOSH OOMMEN
Dr. M.I. PUNNOOSE
Dr. ANNIE DAVID
GEORGE JOSEPH
Dr. GEORGE EIPE
Dr. VARGHESE JOHN

ADVISOR

K.V. MAMMEN

CIRCULATION MANAGER

K.O. ELIAS
0484-2606986, 9446718234

SUBSCRIPTION RATES

	Inside India
Single Issue	₹ 15.00
Annual	₹ 120.00
10 years	₹ 1,000.00
Life (Patron)	₹ 10,000.00

	Outside India
Annual	USD 10
10 years	USD 100
Life (Patron)	USD 1,000

Bank of India - UC College Branch
A/c No. : 856610100002771
AFH - Church Weekly
IFS Code : BKID 0008566

- *Articles, Advertisements and Letters may be sent to the Chief Editor. Photos and matrimonial requests are also welcome. (Full page Rs.1000, Half page Rs.500)*
- *All correspondence regarding subscription enquiries may be sent to the Circulation Manager.*

DISCLAIMER
The Alwaye Fellowship House is not responsible for the contents of the articles or the genuineness of the advertisements published in the Church Weekly.

Read... Subscribe... Recommend...

മഹദ്വചനം

"The end of an ox is beef; the end of a lie is grief."

An African proverb as quoted in the book ***"Serious Men"***

by Manu Joseph

ഈ ലക്കത്തിൽ

4	*Fellowship News*		
5	*മുഖമൊഴി*	**സ്ത്രീസുരക്ഷ... സ്ത്രീശാക്തീകരണം... സ്ത്രീവിമോചനം**	
7	*സഭാചരിത്രജാലകം*	**ദുക്റോനോദ് തോമാസ്**	*Fr. Jacob N. Varghese, Niranam*
11	*കൽപ്പടവുകൾ - 11*	**സുപ്രധാനമായ മൂന്ന് ചോദ്യങ്ങൾ**	*Fr. Johny George Cor-Episcopa*
13	*ബൈബിൾ ചിന്തകൾ - 105*	**നിതാന്തശാന്തി**	*Prof. M.Y. Yohannan*
15	*യുവലോകം - 73*	**ലക്ഷ്യബോധം ജീവിതത്തിനടിസ്ഥാനം**	*Fr. Dr. Thomson Roby*
17	*പ്രവാചകന്മാർ - 11*	**മരുഭൂയാത്ര – രണ്ടാം വർഷം മുതൽ**	*Prof. Mathew Koshy*
20	*കവിത*	**പ്രാർത്ഥന**	*Varghese Kizhakkemuri*
21	*Kingdom of God - 6*	**Churches, Parishes and the Healing Ministry**	*Dr. T. Jacob John, Vellore*
25	*Rescue*	**The Lifeboat You Need**	*Remya Rachel Thomas*
27	*Old is Gold*	**In Face of Suffering**	*James Reid D. D.*
29	*Reflections*	**Plants in my garden**	*Leela Kuruvilla*
31	*Life Style*	**...Forgiveness, Patience, Hope, Kindness, Understanding, Love...**	*Dr. Annie David*
33	*Caution*	**Freedom**	*Elizabeth Mathai*
35	*Last Page*	**Rebuild The Temple**	*M.G. Kuruvilla*

ആദരാഞ്ജലി

BABU MATHEW VARAMBEL
Kalamassery
Retired DGM, Central Bank of India
Member, Alwaye Fellowship House Association & Council
First Patron Subscriber of the Church Weekly
Sunday School Head Master & Former Trustee of St. George's Orthodox Church, Kalamassery

2021 ജൂൺ 20 ഞായർ സന്ധ്യാസമയം. അലസമായി ടിവിയിൽ നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ ഫോൺ ബെല്ലടിച്ചു; അടുത്ത ഒരു സുഹൃത്താണ് വിളിക്കുന്നത്... ശബ്ദത്തിലെ വിറയൽ ഇപ്പോഴും ചെവിയിൽ മുഴങ്ങുന്നു... നമ്മുടെ ബാബു മരിച്ചു!!!... വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല... ശരിക്കും ഒരു ഞെട്ടൽ... ഉടനെ മറ്റൊരു സുഹൃത്തിനെ വിളിച്ചു... അവർ സഹപ്രവർത്തകരാണ്... അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി... ഞാനും ഭാര്യയും മക്കളും ഈ വാർത്ത കേട്ട് സ്തംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്... അതു കേട്ടപ്പോൾ അടുത്തയിടെ ഒരു ചരമക്കുറിപ്പിൽ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ വീണ്ടുമൊരിക്കൽ കൂടി പറഞ്ഞുപോകുന്നു... മരിക്കാൻ സമയമായിരുന്നില്ല!

ഓർമ്മകൾ അതിവേഗം പിന്നിലേക്കു പാഞ്ഞു... ഞാൻ കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളജിൽ പ്രീഡിഗ്രിക്കു ചേർന്ന കാലം... വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അംഗമായി ചേരുമ്പോൾ ബാബുവായിരുന്നു യൂണിറ്റ് സെക്രട്ടറി... അന്നേ ഒരു രക്ഷാകർത്താവിന്റെ കരുതലായിരുന്നു ആ സീനിയർ വിദ്യാർത്ഥിക്ക്...

കോളജിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം എറണാകുളത്തുവെച്ച് വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ബാബു സെൻട്രൽ ബാങ്കിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ... ഞാൻ കേന്ദ്ര ആദായനികുതി വകുപ്പിലും... തുടർന്നുള്ള ജീവിതത്തിൽ ഔദ്യോഗികമായും വ്യക്തിപരമായും ഇടപെടാൻ അനേകം അവസരങ്ങൾ ലഭിച്ചു.

കാലചക്രം തിരിഞ്ഞപ്പോൾ, ജോലിയിൽ നിന്ന് വിരമിച്ചശേഷം ബാബു കളമശ്ശേരിയിൽ താമസമാക്കി... ഞാൻ ആലുവായിലും... ബാബു കളമശ്ശേരി സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായി... 2013-ൽ ഞാൻ ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിന്റെ സെക്രട്ടറിയായി വരുമ്പോൾത്തന്നെ ബാബു അതിന്റെ ഭരണസമിതികളായ അസോസിയേഷനിലും കൗൺസിലിലും അംഗമായിരുന്നു. ചർച്ച് വീക്കിലിയുടെ വികസനാർത്ഥം 'പേട്രൺ സബ്സ്ക്രൈബർ' എന്ന സംവിധാനം കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആദ്യത്തെ പേട്രൺ ആയി മാസികയ്ക്ക് നല്ല പ്രോത്സാഹനം നൽകി.

കളമശ്ശേരി പള്ളിയിൽ ഇടക്കിടെ പോകുന്നത് ഹൃദ്യമായ ഒരനുഭവമായിരുന്നു. അതിന് പ്രധാനമായും രണ്ടു കാരണങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്: ഒന്ന്, ആ പള്ളിയുടെ സമീപകാല വളർച്ചയോടൊപ്പം ദൈവഭക്തിയും സാമൂഹ്യബോധവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കാര്യപരിപാടികൾ; രണ്ട്, പള്ളിക്കാര്യങ്ങളിലും വ്യക്തിബന്ധത്തിലും ബാബുവിനുണ്ടായിരുന്ന ശ്രദ്ധയും താൽപ്പര്യവും... ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിന്റെ കാര്യത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാന്തഗംഭീരമായ സാന്നിദ്ധ്യം അത്യന്തം പ്രയോജനവും പ്രചോദനവും നൽകി.

അനുഗൃഹീതമായ കുടുംബജീവിതവും ധന്യമായ ഔദ്യോഗിക ജീവിതവും ക്രിയാത്മകമായ സാമൂഹ്യജീവിതവും കറതീർന്ന സഭാജീവിതവും സംതൃപ്തതമായ വിശ്രമജീവിതവും നൽകി ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ച ബാബുവിന് ആലുവ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിന്റെയും ചർച്ച് വീക്കിലിയുടെയും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ യാത്രാമൊഴി... ഒപ്പം സുദീർഘമായ ഒരു സുഹൃത്ബന്ധത്തിന്റെ മങ്ങാത്ത ഓർമ്മയിൽ എന്റെ വ്യക്തിപരമായ ആദരാഞ്ജലികളും...

കുരുവിള എം. ജോർജ്
സെക്രട്ടറി & ചീഫ് എഡിറ്റർ.

• മുഖമൊഴി •

സ്ത്രീസുരക്ഷ... സ്ത്രീശാക്തീകരണം... സ്ത്രീവിമോചനം

നാം ഇടയ്ക്കിടെ കേൾക്കുന്ന മുദ്രാവാക്യം... ഓരോ ദുരൂഹമരണമുണ്ടാകുമ്പോഴും കുറച്ചു ദിവസത്തേക്ക് ഇത് കേട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കും. കാലാകാലങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ ചില മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ അവതരിക്കാറുണ്ട്.... 'ഗരീബീ ഹടാവോ"- പക്ഷേ ഗരീബി വളർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നപ്പോൾ നാം ആ വിളി നിർത്തി; "നാവടക്കൂ, പണിയെടുക്കൂ" എന്നുറക്കെ പറഞ്ഞിട്ടും നാവു മാത്രമാണ് പണിയെടുക്കുന്നത് എന്നു വന്നപ്പോൾ അതും നിർത്തി. പിന്നെ വന്ന മുദ്രാവാക്യമാണ് "അച്ഛേദിൻ ആയേംഗേ!" അസമയത്ത്, അനാവശ്യമായി ചെയ്ത നോട്ടുനിരോധനവും ഏതോ ചിലരുടെ 'വികസനത്തിനായി' നടപ്പാക്കിയ ബാങ്ക് ലയനവും മതാന്ധതയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ രാജ്യഭരണവും അശാസ്ത്രീയമായ പൊതുമുതൽ വിൽപ്പനയും അവിശുദ്ധ വോട്ടുകച്ചവടവും അമ്പരപ്പിക്കുന്ന സംസ്ഥാനം-പിടിച്ചടക്കലും ജനജീവിതം മരവിപ്പിക്കുന്ന പെട്രോൾ വിലവർദ്ധനയും വിദ്യാസമ്പന്നരെന്നു നാം വിചാരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദത്തിന്റെ നിസ്സംഗതയും രാഷ്ട്രീയപിന്തുണയുള്ള ക്രിമിനൽ സംഭവങ്ങളും ജനസേവകരെന്നു നാം കരുതുന്ന രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ സ്വാർത്ഥതയും കൂടിച്ചേർന്ന് നമ്മുടെ അച്ഛേദിൻ കേവലം പ്രസംഗങ്ങളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇതിനിടെ ആർക്കൊക്കെയോ അച്ഛേദിൻ വരുന്നുണ്ടെന്നും കേൾക്കുന്നു.

അക്ഷരാഭ്യാസത്തിലും കോവിഡ് വ്യാപനത്തിലും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന പ്രബുദ്ധകേരളത്തെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന വാർത്തകളാണ് ഇടയ്ക്കിടെ പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഗാർഹികപീഡനം, ബാലപീഡനം, സ്ത്രീപീഡനം, സ്ത്രീധനപീഡനം, ദുരഭിമാനക്കൊല, ആത്മഹത്യ/കൊലപാതകം എന്നു വേണ്ട നിണമണിഞ്ഞ വാർത്തകൾ! ചിലർ ഈ കണ്ണീർക്കഥകൾ സീരിയലും സിനിമയുമൊക്കെയാക്കി മുതലെടുക്കുന്നു!! ഓരോ സ്ത്രീയും കൊല്ലപ്പെടുമ്പോൾ സ്ത്രീസുരക്ഷയെപ്പറ്റി നാം സംസാരിക്കും; മാദ്ധ്യമങ്ങൾ വാചാലമാകും... സ്ത്രീസുരക്ഷക്കാവശ്യം സ്ത്രീശാക്തീകരണമാണെന്ന് വിളിച്ചുകൂവും... ക്രമേണ അത് സ്ത്രീവിമോചനത്തിലേക്ക് വലിച്ചു കെട്ടാൻ ശ്രമിക്കും... അതിവേഗം ദുഃഖവീട് സന്ദർശിച്ച് ഫോട്ടോയെടുത്ത് ജോലിതീർക്കുവാൻ രാഷ്ട്രീയക്കാരും മതനേതാക്കന്മാരും സ്ത്രീവിമോചകരുമെല്ലാം അഹമഹമികയാ മത്സരിക്കും... പൊള്ളയായ വാഗ്ദാനങ്ങൾ പരസ്യം ചെയ്യും... പിന്നെയൊരു വെടിനിർത്തൽ, അടുത്ത മരണം വരെ... തെരുവുനായ്ക്കളെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയെങ്കിലും മനുഷ്യജീവിതത്തോട് കാണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!!

ഓരോ ജീവിതവും വ്യത്യസ്തമാണ്; ഓരോ മരണവും അങ്ങനെ തന്നെ! ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ നാം സ്ത്രീധനമരണമായോ അന്ധമായ പ്രേമത്തിന്റെ ദുരന്തമായോ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു... ഒന്നുമറിയാത്ത കൊച്ചുകുട്ടികളെ പീഡിപ്പിച്ച് കൊല്ലുന്നത് വേറേ... പിന്നെ 'ടെസ്റ്റ് ഡ്രൈവ്" മരണങ്ങളുണ്ട്; വിവാഹവാഗ്ദാനം നൽകി മാസങ്ങളും വർഷങ്ങളും പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം... വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. ഈ രംഗത്തെ വജ്രായുധമാണ് 'മീ-ടൂ" മിസ്സൈൽ! ഇതെല്ലാം നമ്മെ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത് 'സ്ത്രീസുരക്ഷ" എന്ന വലിയ വിഷയ ത്തിലേക്കാണ്... (സ്ത്രീകളാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പുരുഷന്മാരും ഉണ്ടെന്നുള്ളത് വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.)

സമൂഹത്തിലെ സുരക്ഷയെപ്പോലെ പ്രധാനമാണ് വീട്ടിലെ സുരക്ഷയും. ചില പെൺകുട്ടികൾ അമിത വാത്സല്യവും സ്വാതന്ത്ര്യവും അനുഭവിച്ച് തന്നിഷ്ടക്കാരായി വളരുന്നു; ചിലർക്ക് അവരാഗ്രഹിക്കുന്ന മാനവും സ്നേഹവും വീട്ടിൽ ലഭിക്കുന്നില്ല... പെൺകുട്ടികൾ ഒരു ഭാരമാണെന്ന് ആത്മഗതം ചെയ്യുകയും എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒന്നു കെട്ടിച്ചുവിട്ട് ചുമതല തീർക്കണമെന്ന് ഉറക്കെപ്പറയുകയും ചെയ്യുന്ന ചില മാതാപിതാക്കളുണ്ട്... വീട്ടിലെ അസൗകര്യങ്ങളും അരക്ഷിതാവസ്ഥയും അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളെ പുറത്തെ ബന്ധങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. അൽപ്പം പ്രശംസയും ലാളനയും കിട്ടാനുള്ള ദാഹം അവരെ തെറ്റായ കരങ്ങളിൽ എത്തിക്കുന്നു. പുതിയ ബന്ധങ്ങൾ ഒരു ലഹരിയായി മാറുമ്പോൾ അതു രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നു.

തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് വിപ്ലവകരമായ ഒരു കാര്യമാണെന്നും ഒരു നാൾ വീട്ടുകാരെ വിസ്മയിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും കരുതി എല്ലാം മറച്ചു വെക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പെൺകുട്ടികൾക്ക് അതൊന്നും തുറന്നു പറയാനുള്ള അവസരം പിന്നെ ലഭിച്ചെന്നു വരില്ല. തുറന്നുപറഞ്ഞാൽ വീട്ടുകാരിൽ നിന്നുണ്ടാകാവുന്ന പ്രതികരണത്തെ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. സുഹൃത്തുക്കളിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണത്തെക്കാൾ പരിഹാസവും പരദൂഷണവും ഉണ്ടാകാമെന്ന തിരിച്ചറിവ് സമൂഹത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ രഹസ്യസ്വഭാവം പീഡകർക്കു രക്ഷയാവുകയും പെൺകുട്ടികളുടെ പതനത്തിനു കാരണമാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്ത്രീധനസംബന്ധമായ കലഹങ്ങളും മരണങ്ങളും ഇന്നു സർവ്വസാധാരണമാണ്. മദ്യനിരോധനത്തെപ്പോലെതന്നെ ദുർബ്ബലമായ ഒരു നിയമമാണ് സ്ത്രീധനനിരോധനം. "മദ്യപാനം ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരം" എന്നതുപോലെതന്നെ സ്ത്രീധനം വാങ്ങുന്നതും കൊടുക്കുന്നതും കുറ്റകരമാണെന്നു നാം അറിയുന്നു. പക്ഷേ മദ്യം പോലെതന്നെ സ്ത്രീധനവും സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയിരിക്കുന്നു. അത്യാഗ്രഹികളായ ആൺവീട്ടുകാരും ചതിക്കുന്ന പെൺവീട്ടുകാരും വിവാഹത്തെ ഒരു കച്ചവടമാക്കുന്നു. മിക്ക പ്രേമവിവാഹങ്ങളിലും വിവാഹത്തോടെ പ്രേമം അവസാനിക്കുന്നു; 'അറേഞ്ച്ഡ് മാര്യേജിൽ" ആകട്ടെ, 'അറേഞ്ച്' ചെയ്യുന്നത് പ്രധാനമായും സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളാണ്. ഇതിന് ഏതുവിധ ബോധവൽക്കരണമാണ് വ്യത്യാസം വരുത്തുക? ഒരു ലോണെടുത്ത് കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ, ഘട്ടംഘട്ടമായി പണം നൽകുന്നതുപോലെ നവദമ്പതികളുടെ പുതുജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ സഹായം നൽകുന്നതാണ് ഭേദം എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടാമെങ്കിലും ആയത് വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം, പരസ്പരവിശ്വാസം എന്നീ വിവിധവിഷയങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. എന്നാൽ, കെട്ടിച്ചുവിട്ട പെൺകുട്ടി ശരിയായ കാരണങ്ങളാൽ നിസ്സഹായയായി തിരികെ വരുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് മടക്കി അയയ്ക്കാതെ സംരക്ഷണം നൽകുകയും വേണം.

വീട്ടിൽ സുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കുവാൻ വീട്ടുകാർ ശ്രദ്ധിക്കണം; പക്ഷേ വീട്ടിൽത്തന്നെ അപകടമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായാൽ പെൺകുട്ടികൾ മുൻകരുതലെടുക്കണം; എന്നാൽ സ്വയം ഒരുക്കുന്ന കെണികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥലത്ത് പലതരം പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായിട്ടും സ്ത്രീസുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കുവാൻ തൊഴിലുടമകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. അസമയത്തുള്ള യാത്രകൾ ഒഴിവാക്കുംവിധം സ്ത്രീകളുടെ ജോലിസമയം തീരുമാനിക്കുവാൻ നിയമനിർമ്മാണം തന്നെ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുടെ വ്യാവസായിക താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഇവിടത്തെ കുട്ടികളെ ബലികൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ആൺകുട്ടികൾക്കൊപ്പം നിൽക്കാൻ ചില പെൺകുട്ടികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒറ്റയ്ക്കാകുമ്പോൾ ചില പരിമിതികളുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കിവെക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. സിനിമയിലും കഥകളിലും ചില താരങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന അമിതപ്രകടനങ്ങൾക്ക് യാഥാർത്ഥ്യവുമായി വളരെ അകന്ന ബന്ധമേയുള്ളുവെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീസുരക്ഷയെപ്പറ്റിയുള്ള പല ചർച്ചകളും അവസാനിക്കുന്നത് സ്ത്രീശാക്തീകരണം വേണമെന്ന അഭിപ്രായത്തിലാണ്. എന്താണ് സ്ത്രീശാക്തീകരണം? വിദ്യാഭ്യാസം, സാമ്പത്തികം, ശാരീരികം തുടങ്ങി ആയോധനകലയടക്കമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സ്വയംപര്യാപ്തത നേടുക എന്നതാണെങ്കിൽ അതോടൊപ്പം വികാരത്തേക്കാൾ വിവേകത്തിനു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുവാനും പരസ്പരശാക്തീകരണത്തിന് ഊന്നൽ നൽകുവാനും പെൺകുട്ടികൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യം വിവാഹമോചനങ്ങൾക്ക് ഒരളവുവരെ പ്രേരണ നൽകുന്നുണ്ടെന്നു പറയാമെങ്കിലും, വിവാഹമോചനം സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം അത് സഹായകമാണ് എന്നതും വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. സാമ്പത്തിക പരാധീനതമൂലം നരകിയമർന്ന എത്രയോ സ്ത്രീജന്മങ്ങളുണ്ട്!

സ്ത്രീവിമോചനം എന്നത് വികലമായ ഒരു മുദ്രാവാക്യമാണ്. എവിടെനിന്നാണ് മോചനം വേണ്ടത്? അന്യായങ്ങളിൽനിന്നും ചൂഷണങ്ങളിൽനിന്നും കുറ്റപ്പെടുത്തലുകളിൽനിന്നും മറ്റുമാണെങ്കിൽ അത് സ്ത്രീയ്ക്കും പുരുഷനും കുട്ടികൾക്കുമെല്ലാം ആവശ്യമാണ്. പലപ്പോഴും സ്വയം ഉണ്ടാക്കുന്ന കുരുക്കുകളിൽ നിന്നാണ് മോചനം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നും വരാം. സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളെ അവഗണിച്ചുള്ള മോചനം അത്ര എളുപ്പമല്ല. എന്നാൽ അന്യായമായ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽനിന്നുള്ള മോചനം പീഡിതരുടെ ജന്മാവകാശമായി അംഗീകരിച്ച് നാം പിന്തുണയ്ക്കണം; അതിജീവനത്തിൽ പരസ്പരസഹകരണത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം വളരെ വലുതാണ് എന്നും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നാം ജീവിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടിൽ, അഥവാ നമ്മുടെ അറിവിൽ ഒരാളുടെ ജീവൻ, അത് ആണാകട്ടെ പെണ്ണാകട്ടെ, അപകടത്തിലായാൽ പരദൂഷണത്തിനും കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾക്കുമപ്പുറം ഒരു കൈത്താങ്ങൽ കൊടുക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കണം. ഒരു കാലത്ത് മതം ഒരാശ്വാസമായിരുന്നു; ഇന്ന് മതം ജനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു ചിലർക്കു കഴിയാനുള്ള ഉപജീവനമാർഗ്ഗം മാത്രം! അവിടെയാണ് പരസ്പരകരുതലിന്റെ ആവശ്യം. സ്ത്രീസുരക്ഷ എന്നത് അടിയന്തിര വിഷയമായി എടുത്ത് വീട്ടിലും സമൂഹത്തിലും അത് ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; പ്രശ്നങ്ങൾ ഇനിയും കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കും; അതിനുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുവാൻ വൈകിക്കൂടാ. പക്ഷേ അത് ഒരു ദുരൂഹ മരണം നടക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, എപ്പോഴും! ◎

സഭാചരിത്രജാലകം

ഫാ. ജേക്കബ് എൻ. വറുഗീസ്, നിരണം

ദുക്റോനോദ് തോമാസ്

"ബുദ്ധിമാന്മാർ ആകാശമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രഭ പോലെയും പലരെയും നീതിയിലേക്ക് തിരിക്കുന്നവർ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെയും എന്നും എന്നേക്കും പ്രകാശിക്കും" (ദാനി. 12:3).

പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി സഭകളിൽ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മ (ദുക്റോനോ പെരുന്നാൾ) ജൂലൈ 3-നാണ് ആചരിക്കുന്നത്.

'ദുക്റോനോ' എന്ന സുറിയാനി വാക്കിന് ഓർമ്മ, അനുസ്മരണ എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം. ദുക്റോനോ പെരുന്നാൾ എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മ എന്നാണ് മലങ്കരയിലെ നസ്രാണികൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നൂറ്റാണ്ടുകളായ ഉപയോഗം കൊണ്ട് ഈ പദം ഇങ്ങനെ പ്രത്യേകമായ അർത്ഥവും പ്രസക്തിയും ആർജ്ജിക്കുകയായിരുന്നു. തോമാസ് അപ്പൊസ്തലൻ ക്രിസ്തുശിഷ്യരിൽ ഒരാളാണ് എന്നതിലപ്പുറം പ്രേഷിത പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി കൂടുതലായി ഒന്നും വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നും വസ്തുനിഷ്ഠമായ ചരിത്ര രേഖകളിൽ നിന്നും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

I. തോമ്മാശ്ലീഹായെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ: വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ

തോമ്മാശ്ലീഹായെക്കുറിച്ച് ബൈബിളിൽ ചുരുക്കം ചില പരാമർശങ്ങൾ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലും (സമവീക്ഷണ സുവിശേഷങ്ങൾ) അപ്പൊസ്തല പ്രവൃത്തികളിലും ശിഷ്യന്മാരുടെ പേരുകൾ പറയുന്നിടത്ത് മാത്രമേ തോമാസ് അപ്പൊസ്തലനെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുള്ളൂ (വി. മത്താ. 10:3; വി. മർ. 3:18; വി.ലൂക്കോ. 6:15; അ.പ്ര. 1:13). എന്നാൽ വി. യോഹന്നാൻ തോമ്മാശ്ലീഹായ്ക്ക് പ്രത്യേക സ്ഥാനം നല്കി. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് ഉത്ഥാനത്തോട് ചേർന്നുള്ള വിവരണങ്ങളിൽ ആണ്:

- ❖ ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിക്കാൻ പോകുന്ന ക്രിസ്തുവിനോട് കൂടെ പോകാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന രംഗം. (വി. യോഹ. 11:16)
- ❖ കർത്താവ് എവിടേക്ക് പോകുന്നു എന്ന ചോദ്യം (വി. യോഹ. 14:5)
- ❖ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവ് ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ തോമ്മാശ്ലീഹാ അവിടെ ഇല്ലാതെ പോയതിനെയും വീണ്ടും എട്ടാം ദിവസം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് കർത്താവ് തന്റെ മുറിവുകൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെയും പരാമർശിക്കുന്നു. (വി. യോഹ. 20:24-29).
- ❖ തിബര്യാസിന്റെ കടൽത്തീരത്ത് ഒരുമിച്ച് കൂടിയ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തോമ്മാശ്ലീഹായും ഉണ്ടായിരുന്നു. (വി. യോഹ. 21:2)

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭദശയിൽ രചിക്കപ്പെട്ട തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ നടപടികൾ (Acts of Thomas) എന്ന അനൗദ്യോഗികഗ്രന്ഥവും (Apocryphal Book) പ്രാദേശിക പാരമ്പര്യങ്ങളുമാണ് (Local traditions) തോമാസ് അപ്പൊസ്തലനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന മറ്റു രേഖകൾ.

II. തോമാസ് - ദിദിമൊസ്: പേരിനെക്കുറിച്ച്

വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ തോമാസ് എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. കൃത്യമായ സുറിയാനി

നാമം യഹൂദാ അഥവാ യൂദാ എന്നായിരുന്നു. ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'ഇരട്ട' എന്നാണ്. വി. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ സുറിയാനി പരിഭാഷയായ പെശീത്തായിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത് താമാ എന്നറിയപ്പെടുന്ന തോമ്മാ എന്നാണ് (വി. യോഹ. 11:16; 20:24). തോമ്മാ എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന് അർത്ഥം ഇരട്ട (Twin) എന്നാണ്. ഗ്രീക്കു പരിഭാഷയിൽ (LXX) ഇരട്ട എന്ന് അർത്ഥമുള്ള ദിദിമൊസ് (Didimus) എന്ന പേരാണ് തോമാസിന് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഇരട്ടിക്കുക, രണ്ടുമടങ്ങ് ആകുക എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുള്ള 'ത്അം' എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നാണ് താമാ, തോമ്മാ, തോമാസ് എന്ന പദത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. ഇരട്ട എന്നു പറയുന്നതിന് രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു:

1. സുറിയാനിപദം ജനനം കൊണ്ട്:
ഇരട്ട സഹോദരൻ ആദായി 72 അറിയിപ്പുകാരിൽ ഒരാളായി കരുതപ്പെടുന്നു.

2. യവനായ പദമായ ദിദിമൊസ് എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ശ്ലീഹായുടെ വലതുകൈയിലെ ചൂണ്ടുവിരലും നടുവിരലും കൂടിചേർന്നിരുന്നു എന്നതാണ്. തോമസിന്റെ നടപടികൾ (Acts of Thomas) എന്ന അകാനോനിക ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചില പുരാതന പ്രതികളിൽ "യൂദാ-തോമ്മാ" എന്നാണ് തോമാസ് അപ്പൊസ്തലനെ വിളിച്ചു കാണുന്നത്.

III. പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച്

തോമസിന്റെ നടപടികൾ (Act of Thomas) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നത് ഓരോ ശിഷ്യനുമുള്ള പ്രവർത്തനരംഗം ശ്ലീഹന്മാർ കുറിയിട്ടു നിശ്ചയിച്ചു എന്നാണ് (Acts of Thomas, 65). അപ്രകാരം തോമാസ് അപ്പൊസ്തലന് ലഭിച്ചത് ഇന്ത്യ (ഹിന്ദുദേശം) ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. സ്വന്തം കഴിവുകേടുകളും ബലഹീനതകളുമായിരുന്നു ഇതിനു കാരണം. രാത്രിയിൽ ഒരു ദർശനത്തിൽ ക്രിസ്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് ധൈര്യം പകർന്നു നല്കി. അതേത്തുടർന്ന് ക്രിസ്തു ഇന്ത്യാക്കാരനായ ഹാബാൻ എന്ന ഒരു വ്യാപാരിക്ക് തോമ്മാശ്ലീഹായെ ഇരുപത് നാണയം വിലയ്ക്ക് അടിമയായി വിറ്റു. ഒരു രാജകൊട്ടാരം പണിയുന്നതിനായി വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു മരപ്പണിക്കാരനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഗോണ്ടഫർ രാജാവ് അയച്ച ദൂതനായിരുന്നു ഹാബാൻ. തോമ്മായുടെ വിലയായി കിട്ടിയ ഇരുപത് നാണയം കർത്താവ് തോമാസിന് തന്നെ നൽകി ഇൻഡ്യയിലേക്ക് യാത്രയാക്കി. ഇൻഡ്യയിലെത്തിയ തോമാസ് കൊട്ടാരം പണിക്കായി രാജാവ് നല്കിയ പണമെല്ലാം ദരിദ്രർക്ക് ദാനം ചെയ്തു. ഇതിൽ കോപിഷ്ഠനായ രാജാവ് തോമ്മാശ്ലീഹായെ കാരാഗൃഹത്തിലടച്ചു. ഏതുതരം മരണമാണ് തോമാസിന് നൽകേണ്ടതെന്ന് രാജാവ് ചിന്തിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ രാജസഹോദരനായ ഗാദ് മരണമടഞ്ഞു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ രാജാവിന് വേണ്ടി പണിത കൊട്ടാരം ഗാദിന്റെ ആത്മാവിന് മാലാഖമാർ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. മാത്രമല്ല ഗാദിന് വീണ്ടും ജീവൻ നൽകുകയും ചെയ്തു.

സ്വസഹോദരനിൽ നിന്ന് വിവരങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞ ഗോണ്ടഫർ രാജാവ് മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. ഇതാണ് തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ തുടക്കത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആഖ്യാനം.

IV. ഭാരതീയ പൈതൃകവും മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായും

വി. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാണ് ഇന്ത്യൻ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ എന്ന് ഇന്ത്യയിലെ പൗരാണിക ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൊതുവേ വിശ്വസിച്ചു വരുന്നു. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായും ഇന്ത്യൻ സഭയുമായുള്ള ബന്ധത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന പുരാതന കൃതികൾ ലഭ്യമാണ്. 1301-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വെച്ച് സുറിയാനി ഭാഷയിൽ എഴുതി റോമിലെ വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ലഘുപ്രമാണം അതിനുദാഹരണമാണ്. അപ്പൊസ്തലൻ ഭാരതത്തിൽ സുവിശേഷപ്രചാരണം നടത്തി കേരളത്തിൽ ക്രൈസ്തവസഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു പറയുന്നത് പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അപ്പൊസ്തലന്റെ ഭാരത പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ടു പാരമ്പര്യധാരണകൾ നിലവിലുണ്ട്:

1) ദക്ഷിണേന്ത്യൻ പാരമ്പര്യചിന്താഗതി (South Indian Historical Tradition)

തെക്കേഇന്ത്യയിൽ പ്രചാരം ലഭിച്ച ഈ പാരമ്പര്യത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ചരിത്രരേഖകൾ ലഭ്യമല്ല. എന്നാൽ അപ്പൊസ്തലൻ വന്നുവെന്നും ക്രിസ്തുവിനെ പരിചയപ്പെടുത്തി അനേകർക്ക് മാമ്മോദീസാ നൽകിയെന്നും വിശ്വസിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസം കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹം (community) പൂർവ്വികകാലം മുതൽ കേരളത്തിൽ നിലവിലുണ്ട്. എ.ഡി. 52-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ വരുകയും പ്രേഷിത പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. 'മുസരീസ്' അഥവാ 'മുസ്രിസ്' എന്ന് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ അന്ന് വിദേശബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രധാന തുറമുഖപട്ടണം ആയിരുന്നു.

തെക്കൻ പാരമ്പര്യത്തെ പിൻതുണയ്ക്കുന്ന ചില ചരിത്ര വസ്തുതകൾ:

1. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച ദേവാലയങ്ങൾ

2. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ മെഡിറ്ററേനിയൻ പ്രദേശങ്ങളും തെക്കേ ഇന്ത്യയും തമ്മിലുള്ള കടൽ ബന്ധം (വാണിജ്യബന്ധം).

3. ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത റോമൻ നാണയങ്ങൾ.

4. ഭാഷാപരമായ വിഷയത്തിൽ വിദേശിയരുമായുള്ള സാധർമ്മ്യങ്ങൾ.

5. എ.ഡി. 250-നോടടുത്ത് പേർഷ്യൻ സഭയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശം' (The Doctrine of the Apostles) എന്ന കൃതി.

6. സുറിയാനി പിതാവായ മാർ അപ്രേമിന്റെ എഴുത്തുകളിൽ കാണുന്ന ചില പദ്യങ്ങൾ.

തെക്കൻ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് ശ്ലീഹായുടെ പ്രവർത്തനം വിജയകരമായി മുന്നേറുകയും കേരളത്തിൽ പലരും ക്രൈസ്തവരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. മാത്രമല്ല മാമ്മോദീസാ ഏറ്റവർക്കായി ഏഴു സ്ഥലങ്ങളിലായി (മാലിയാങ്കര, പാലൂർ, പറവൂർ/കോട്ടയ്ക്കൽ, നിരണം, ഗോക്കമംഗലം, ചായൽ/നിലയ്ക്കൽ, കൊല്ലം) ക്രൈസ്തവ ആരാധനാ സൗകര്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി. കള്ളി, കാളിയാങ്കൽ, ശങ്കരപുരി, പകലോമറ്റം എന്നീ നാലു കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് ആദ്ധ്യാത്മിക നേതൃത്വത്തിനായി വൈദികരെയും ഏർപ്പെടുത്തി.

ഇപ്രകാരം മലങ്കര സഭയ്ക്ക് അടിസ്ഥാന ശില പാകിയ ശേഷം ശ്ലീഹാ മലാക്കാ, ചൈന മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പോയി അവിടെയും സുവിശേഷത്തിന്റെ വിത്ത് പാകി. അതിന് ശേഷം ഇന്ത്യയിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തി. എ.ഡി. 57-ൽ മൈലാപ്പൂരിൽ വെച്ച് സാക്ഷിമരണം പ്രാപിച്ചു. എ.ഡി. 160-ന് ശേഷം തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഉറഹായിലേക്ക് മാറ്റി.

2) ഉത്തരേന്ത്യൻ പാരമ്പര്യ ചിന്താഗതി (North Indian Historical Tradition)

ഗോണ്ടഫോറസ് എന്ന ചരിത്ര പുരുഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ഉത്തരേന്ത്യൻ പാരമ്പര്യം. അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, ബലൂചിസ്ഥാൻ, പഞ്ചാബ് എന്നീ ദേശങ്ങൾ ചേർന്നുകിടന്നിരുന്ന നാടുകളെ ഭരിച്ചിരുന്ന പാർത്ഥ്യരാജാവായ ഗോണ്ടഫോറസിന്റെ കൊട്ടാര ശില്പിയായി ശ്ലീഹാ എത്തി എന്നതാണ് ഈ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

വടക്കൻ പാരമ്പര്യത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ചില വസ്തുതകൾ:

1. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന ദശകത്തിൽ, പാശ്ചാത്യ പണ്ഡിതനായ George Milne Rae-യുടെ The Syrian Church In India എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്ന ചരിത്രനിലപാടും വസ്തുതയും അപ്പൊസ്തലൻ തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ സുവിശേഷഘോഷണം നടത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് ശക്തമായി വാദിക്കുന്നു.

2. എ.ഡി. 180-നും 230-നും ഇടയിൽ രചിക്കപ്പെട്ട യൂദാസ് തോമാസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ (Acts of Judas Thomas) എന്ന കൃതിയുടെ രചനയെക്കുറിച്ചും രചയിതാവിനെക്കുറിച്ചും വാദഗതികൾ നിലവിലുണ്ടെന്ന കാര്യം.

3. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കണ്ടെടുത്ത ഗോണ്ടഫോറസിന്റെ നാണയങ്ങൾ.

4. അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി പിതാവായ ബാർ

എബ്രായയുടെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ പരാമർശങ്ങൾ (13-ാം നൂറ്റാണ്ട്)

5. ബസ്രായിലെ നെസ്തോറിയൻ ബിഷപ്പായിരുന്ന ശലോമോൻ എഴുതിയ 'തേനീച്ചയുടെ ഗ്രന്ഥ'ത്തിലെ (The Book of Bee) പരാമർശങ്ങൾ.

V. സെന്റ് തോമസ് ഡേ (St. Thomas Day) ജൂലൈ 03

പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി സഭകളിൽ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മ ജൂലൈ 3-നാണ് ആചരിക്കുന്നത്. അന്നേദിവസം രക്തസാക്ഷിത്വം പ്രാപിച്ചു എന്നാണ് ധാരണ. ഗ്രീക്കു സഭകളിൽ ഒക്ടോബർ 6-ാം തീയതിയാണ് ഇത് ആചരിക്കുന്നത്. ലത്തീൻ സ്വാധീനത്താൽ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് മുതൽ മലങ്കര സഭ ഡിസംബർ 21-ലും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. 1969 മുതൽ ലത്തീൻ സഭയിലും ഓർമ്മ ജൂലൈ 3-ലേക്ക് മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. പരിഷ്കരിച്ച ലത്തീൻ കലണ്ടറിൽ (Calendarium Romanum, 96) ഇതു സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"ജെറോമിന്റെ രക്തസാക്ഷി ചരിത്രമനുസരിച്ച് വി. തോമാസിന്റെ ശരീരം എഡേസ്സായിലേക്ക് മാറ്റിയതിനെ ജൂലൈ 3 അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭയിലും ആ ദിവസമാണ് ശ്ലീഹായുടെ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നത്. ഡിസംബർ 21-ന് ആചരിക്കുന്നതിനായി ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമിൽ സ്വീകൃതമായ ഈ പെരുന്നാൾ ഇപ്പോൾ ജൂലൈ മാസത്തിലേക്ക് മാറ്റുന്നു. ആഗമനകാലത്ത് (Advent Period) തുടർച്ചയായി വരേണ്ട പ്രധാന ദിവസങ്ങൾക്ക് തടസ്സം വരാതിരിക്കുന്നതിനാണ് ഇങ്ങനെ മാറ്റുന്നത്".

മദ്ധ്യപൂർവ്വ ദേശത്തുള്ള എല്ലാ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി സഭക്കാരും ജൂലൈ 3 തന്നെയാണ് തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളായി ആഘോഷിക്കുന്നത്.

VI. പ്രാർത്ഥനയിലെ ആശയങ്ങൾ

ജൂലൈ 3-ന് പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലും പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലും ഉള്ള സഭകളുടെ പ്രാർത്ഥനകളിലെ പ്രധാന സന്ദേശം തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള വരവിനെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും പ്രകീർത്തിക്കുന്നവയാണ്. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പാമ്പാക്കുടയിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രാർത്ഥനകൾ കത്തോലിക്കാസഭ ഉപയോഗിക്കുന്ന, മോസുളിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രാർത്ഥനകളെക്കാൾ ചുരുങ്ങിയതും വ്യത്യസ്ത വുമാണ്. തോമാസിന്റെ നടപടികൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ (Acts of Thomas) സ്വാധീനം ഈ പ്രാർത്ഥനകളിൽ കാണാം. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചും പരിശുദ്ധന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയുടെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചുമാണ് പ്രാർത്ഥനകളിൽ പ്രാധാന്യം നൽകിയത്. മാർത്തോമ്മായുടെ ജീവിതവും ഭാരത സുവിശേഷീകരണത്തിനുള്ള ദൈവികനിയോഗവും ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിന് കാട്ടിക്കൊടുത്ത ചൂണ്ടുപലകകളാണ്. ഭാരതത്തിലെത്തുകയും ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ പ്രഥമഗണനീയനാണ് വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ. എ.ഡി. 28-ൽ ആണ് തോമാസ് ശ്ലീഹാസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടത്. എ.ഡി. 72 വരെയുള്ള ജീവിത കാലഘട്ടം വിശ്വാസധീരതയുടെ ചരിത്രമാണ്. "അവനോടൊപ്പം മരിക്കേണ്ടതിന് നാമും പോക." (വി. യോഹ. 11:16) എന്ന പ്രഖ്യാപനം സാക്ഷിത്വത്തിന്റെ തുറന്ന സമീപനമാണ്. തോമാസ് അപ്പൊസ്തലനെപ്പോലെ സാക്ഷ്യപാതയിൽ വിശ്വാസധീരതയോടെ മുന്നേറാം. പരിശുദ്ധന്റെ പ്രാർത്ഥന നമുക്ക് അഭയം ആകട്ടെ.

പ്രാർത്ഥന

"മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ നിന്റെ ഓർമ്മ സൂര്യനെക്കാളും ചന്ദ്രനെക്കാളും യോഗ്യവും മോഹനീയവുമാകുന്നു. സൂര്യൻ പകലും ചന്ദ്രൻ രാത്രിയിലും പ്രകാശിക്കുന്നു. നിന്റെ പ്രാർത്ഥന ഞങ്ങളോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ." ◎

കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ ലേഖകൻ എഴുതിയ "പെന്തിക്കൊസ്തി - വിപ്ലവത്തിന്റെ കാൽവെയ്പ്പ്" എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ തുടർച്ച അടുത്ത ലക്കത്തിൽ.

- ചീഫ് എഡിറ്റർ

കൽപ്പടവുകൾ - 11

ഫാ. ജോണി ജോർജ്ജ്
കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ

സുപ്രധാനമായ മൂന്ന് ചോദ്യങ്ങൾ

"യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനെ വിളിച്ചു; നീ എവിടെ എന്ന് ചോദിച്ചു" (ഉല്പത്തി 3:9).
"പിന്നെ യഹോവ കയീനോട് : നിന്റെ അനുജനായ ഹാബെൽ എവിടെ എന്ന് ചോദിച്ചു' (ഉല്പത്തി 4:9)
"നിന്റെ ദൈവം എവിടെ എന്ന് എന്റെ ശത്രുക്കൾ ഇടവിടാതെ എന്നോട് പറയുന്നു" (സങ്കീ. 42:10)

ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്ന് വാക്യങ്ങൾ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ സുപ്രധാനമായ മൂന്ന് വശങ്ങളെ എടുത്ത് കാണിക്കുന്നവയാണ്. **മൂന്ന് ചോദ്യങ്ങൾ : (1) നീ എവിടെ? (2) നിന്റെ സഹോദരൻ എവിടെ? (3) നിന്റെ ദൈവം എവിടെ?** സമാനമായ ചോദ്യങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ ആദ്യന്തം കാണാവുന്നതാണ്. ഈ ത്രിവിധ ബന്ധങ്ങളാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിന് അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നത്: ഒരാൾക്ക് തന്നോടുതന്നെയുള്ള ബന്ധം; മറ്റുള്ളവരോടുള്ള ബന്ധം; ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധം. പ്രകൃതിയോടും ജീവജാലങ്ങളോടുമുള്ള ബന്ധവും ഇവയോട് ചേർന്നു നിൽക്കുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലെ 'alien' എന്ന വാക്ക് നല്ല ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പദമാണ്. 'വിദേശി' എന്ന അർത്ഥമാണ് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ആദ്യം എത്തുക. വിദേശിയായിരിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഇൻഡ്യയോട് ബഹുമാനം കണ്ടെന്നു വരും. പക്ഷേ വിശ്വസ്തതയും വിധേയത്വവും ദേശഭക്തിയും ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല. വൈദേശികമായ, വൈരുദ്ധ്യമുള്ള മനോഭാവമാണുള്ളത്. Alienate, alienation എന്നീ പദങ്ങൾ സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. 'Alienate' എന്നുള്ളതിന് 'turn away the love of' എന്നാണ് നിഘണ്ടുവിൽ അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. മുടിയനായ പുത്രന്റെ ഉപമയിൽ വാസ്തവത്തിൽ മൂത്തപുത്രനും ഇളയപുത്രനും ഒന്നുപോലെ പിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുപോയവരായിരുന്നു; ഒരർത്ഥത്തിൽ പിതാവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ വൈരുദ്ധ്യാത്മകമായ സമീപനം വെച്ചു പുലർത്തിയവരായിരുന്നു. അതേ സമയം പിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തിന് ഒട്ടും കുറവ് വന്നില്ല താനും.

അടിസ്ഥാനപരമായി നാം ജീവിക്കുന്ന ഈ പ്രകൃതിയും ഭൂമിയും ഉൾപ്പെട്ട സമൂഹം, സഭ, കുടുംബം എന്നിവയോടെല്ലാമുള്ള വിശ്വസ്തതയും വിധേയത്വവും നമ്മൾ വച്ചുപുലർത്തേണ്ടതാണ്. പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുണ്ട്. സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനുമെല്ലാം അതതിന്റേതായ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളും നടപ്പു രീതികളുമുണ്ട്. അവയെ പാലിക്കാനുള്ള ചുമതല ഓരോരുത്തർക്കുമുണ്ട്. ഇതിന് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴുള്ള അനുഭവമാണ് alienation. ഇതേപ്പറ്റി കർത്താവ് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധേയമാണ്: "സഭയേയും കൂട്ടാക്കാഞ്ഞാൽ അവൻ നിനക്ക് പുറജാതിക്കാരനും ചുങ്കക്കാരനും എന്നപോലെ ഇരിക്കട്ടെ" (വി. മത്തായി 18:17). സമൂഹത്തിലെ ഉന്നതവ്യക്തികളുടെയും സഭയുടെയും ആലോചനകളെ കൂട്ടാക്കാത്തവർ പുറജാതിക്കാരെയും ചുങ്കക്കാരെയും പോലെ ആയിരിക്കണം എന്നാണ് വിവക്ഷ. പുറജാതിക്കാരൻ (Gentile or heathen) അന്യജാതിക്കാരനും സത്യദൈവത്തെ ആരാധിക്കാത്തവനു

മാണ്. ചുങ്കക്കാരൻ അന്യരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി (റോമാ സാമ്രാജ്യം) സ്വന്തമാളുകളിൽ നിന്ന് ചുങ്കം പിരിക്കുന്നവനാണ്. രണ്ടു പേരുടെയും വ്യക്തിത്വം - വിശ്വസ്തതയും വിധേയത്വവും - വ്യത്യസ്തമാണ്.

ആദാമും ഹവ്വായും ദൈവകല്പനയെ ലംഘിച്ച് പാമ്പിന്റെ ആലോചനയ്ക്ക് വഴിപ്പെട്ട് വിലക്കപ്പെട്ട ഫലം ഭക്ഷിച്ചവരാണ്. അതിന്റെ ഫലമായാണ് അവർ വൃക്ഷത്തിൻ കീഴിൽ ഒളിച്ചിരുന്നത്. അതുവരെയും പുലർത്തിയിരുന്ന അടുത്ത ബന്ധം ദൈവസന്നിധിയിൽ തുടർന്നും നടത്തുവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. തെറ്റു ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് ദൈവത്തിന്റെ കാലടി ശബ്ദം അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. അതു കേൾക്കാൻ കാതോർത്തിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ ഭയപ്പെടുന്നു. ഈയൊരു സാഹചര്യത്തിലാണ് ദൈവം ചോദിക്കുന്നത്: ആദാമേ! നീ എവിടെയാണ്? ഈ സന്ദർഭത്തെ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ശുശ്രൂഷയുടെ ഒമ്പതാംമണി സമയത്തെ നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രുമിയോൻ സെദറായിൽ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു: *"തന്റെ സ്വരൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും ഞങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച ഉന്നതനും അത്യുൽകൃഷ്ടനും ആയ ദൈവമെ! നിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഉണ്മയെ ഞങ്ങൾ സ്തുതിച്ച് ഏറ്റുപറയുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ വചനമായ ദൈവപുത്രാ! നിന്റെ രക്ഷയെ ഞങ്ങൾ പുകഴ്ത്തുന്നു. നിന്ദ്യമായ മണ്ണിൽ നിന്ന് തിരുമുമ്പാകെ ഞങ്ങളെ നിറുത്തിയ നിന്റെ പരിശുദ്ധ റൂഹായെ ഞങ്ങൾ പുകഴ്ത്തുന്നു. ഭൂമിയിലെ രാജാവായി ആദ്യമനുഷ്യനായ ആദാമിനെ മേടമാസം ആറാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച നീ സൃഷ്ടിച്ചു. അവൻ മഹിമയോടെ ഉല്ലസിപ്പാനും മാലാഖമാർക്ക് ചാർച്ചക്കാരനാകുവാനും നീ അവനെ പറുദീസായിൽ വാഴിച്ചു. വെള്ളിയാഴ്ച പ്രഭാതത്തിൽ നീ അവനെ ഏദനിൽ അവകാശിയാക്കി. ഭൂമിയിലുള്ള സകലത്തിന്റെയും ആധിപത്യം അവനു നൽകി. എന്നാൽ മൂന്നു മണിക്ക് മോഹനീയമായ പഴത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക് മൂഢതയാൽ അവൻ അടുത്തുചെന്ന് വെമ്പലോടെ ഭക്ഷിച്ച് നഗ്നനായിത്തീർന്നു. "ആദാമേ, ആദാമേ, ആദാമേ, നീ എവിടെയാകുന്നു" എന്ന് ഒരു ഗംഭീരശബ്ദം കേട്ട്, "എന്റെ നാഥാ! നിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടിട്ട് ഒളിച്ചിരിക്കയാണ് ഞാൻ" എന്ന് അവൻ മുഖലജ്ജയോടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. "നീ ക്രോധവും കോപവും പൂണ്ട്, അനുസരണമില്ലാത്ത ദാസാ! നിന്റെ അവകാശം വിട്ട് മുള്ളു നിറഞ്ഞ ശപിക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയിലേക്ക് പോക" എന്ന് അവനോടു കല്പിച്ചു. ഈ വെള്ളിയാഴ്ച അവൻ കർത്തൃകല്പനയാൽ പറുദീസായിൽ നിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ സഹായത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഹവ്വായോടുകൂടി ഈ ദുഃഖകരമായ ജീവിതത്തിലേക്ക് അവൻ തള്ളപ്പെട്ടവനായിത്തീർന്നു."* ദൈവത്തിന്റെ നിരന്തരമായ സാന്നിദ്ധ്യ ബോധത്തിൽനിന്ന് ആദാമും കുടുംബവും നിഷ്കാസിതരാകുന്നു.

ഇതോട് ചേർത്തു ചിന്തിക്കാവുന്ന മറ്റൊരു സംഭവം: കർമ്മേൽ പർവ്വതത്തിൽ വച്ച് യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന് ബലിയർപ്പിച്ചശേഷം ബാലിന്റെ നാനൂറ്റമ്പത് പ്രവാചകന്മാരെ കൊന്ന സംഭവവും അതിനുശേഷം ഈസേബെലിനെ ഭയന്ന് ഏലീയാവ് ഓടിയൊളിക്കുന്നതും 1 രാജാക്കന്മാർ 18,19 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അശേരാ പ്രവാചകന്മാർ അർപ്പിച്ച ബലിയിൽ യാഗാഗ്നി ഇറങ്ങിയില്ല. എന്നാൽ ഏലീയാവ് അർപ്പിച്ച യാഗവസ്തുവിൽ "തീ ഇറങ്ങി ഹോമയാഗവും വിറകും മണ്ണും ദഹിപ്പിച്ചു" (1 രാജാ. 18:38). പിന്നീട് വന്മഴയും പെയ്തു. എന്നാൽ ഏലീയാവ് ഈസേബെലിനെ ഭയന്ന് ആദ്യം ഒരു ചൂരച്ചെടിയുടെ തണലിലും പിന്നീട് ഗുഹയിലും ഒളിച്ചു. അപ്പോൾ ദൈവം, "ഇവിടെ നിനക്ക് എന്തു കാര്യം?" എന്ന് ചോദിക്കുന്നു (1 രാജാ. 19:9,13). ദൈവശക്തിയെയും പരിപാലനത്തെയും മറന്ന് നമ്മളും മാർഗ്ഗം തെറ്റി ഓടി പലയിടത്തും അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവം ചോദിക്കുന്നു: "ഇവിടെ നിനക്ക് എന്തുകാര്യം?" ◎

ബൈബിൾ ചിന്തകൾ - 105

പ്രൊഫ. എം. വൈ. യോഹന്നാൻ

നിതാന്തശാന്തി

"ധാന്യവും വീഞ്ഞും വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായതിലും അധികം സന്തോഷം നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ സമാധാനത്തോടെ കിടന്നുറങ്ങും; നീയല്ലോ യഹോവേ, എന്നെ നിർഭയം വസിക്കുമാറാക്കുന്നത്." (സങ്കീ. 4:7,8).

ക്രിസ്റ്റീന റോസറ്റി ഒരു ദിവസം സമുദ്രതീരത്ത് ഏകാന്ത ചിന്തയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അനന്തമായ സാഗര ഗരിമ. ഉഗ്രകോപത്തോടെ അലറി കുതിക്കുന്ന തിരമാലകൾ. എപ്പോഴും പ്രക്ഷുബ്ധമായ മഹാസമുദ്രം. അതിലേക്ക് നിരന്തരം ഒഴുകിയെത്തുന്ന നദികൾ. കവയിത്രി ഇങ്ങനെ എഴുതി:

"All earth's full rivers cannot fill the sea that drinking thirsteth still"

മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് സമുദ്രം. അതിനെ നിറയ്ക്കാൻ പണത്തിനോ പ്രതാപത്തിനോ ഭൗതിക നന്മകൾക്കോ കഴിയുകയില്ല. ആകുലങ്ങളും ഭയപ്പാടുകളും (anxieties and fears) മനുഷ്യന്റെ ഉറക്കം കെടുത്തുന്നു. മക്കളെയോർത്തുള്ള വ്യാകുലങ്ങൾ, മാറാരോഗങ്ങൾ, കടബാധ്യതകൾ, മരണഭയം, ശത്രുഭയം, സാഹചര്യങ്ങളെയോർത്തുള്ള ഭയം ഇങ്ങനെ മാറി മാറി ഓരോ അസ്വസ്ഥതകൾ. നിർഭയം വസിക്കുക, സമാധാനത്തോടെ കിടന്നുറങ്ങുക എന്നത് ഒരു ഭാഗ്യകരമായ അനുഭവമാണ്. ദൈവിക അനുഗ്രഹമാണ്. ആത്യന്തികമായ സമാധാനം തരുവാൻ യേശുക്രിസ്തുവിനു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എന്തിനോ വേണ്ടി ദാഹിച്ചുഴലുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ ശൂന്യത നികത്തുവാൻ യേശുവിന്റെ സ്നേഹസാന്നിദ്ധ്യത്തിനു മാത്രമേ കഴിയൂ.

ഒരു രാജാവ് തന്റെ നാട്ടിലെ ചിത്രകാരന്മാരെയെല്ലാം കൂട്ടി വരുത്തി ഒരു ചിത്രരചനാമത്സരം നടത്തി. സമാധാനം എന്നതായിരുന്നു വിഷയം. എല്ലാവരും അവരവരുടെ ഭാവനക്കനുസരിച്ച് ചിത്രം വരച്ചു. രാജാവ് അതിൽ നിന്നും രണ്ടു ചിത്രങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഒന്നാമത്തെ ചിത്രത്തിൽ മനോഹരമായ ഒരു തടാകമാണ് വരച്ചിരിക്കുന്നത്. ശാന്തസുന്ദരമായ, തിരമാലകളില്ലാത്ത സ്വഛമായ ജലം. ചുറ്റും ഭംഗിയുള്ള ധാരാളം മരങ്ങളും ചെടികളും പൂക്കളും. മുകളിൽ പ്രകാശമാനമായ നീലാകാശം. ജലത്തിൽ അവയുടെ പ്രതിബിംബങ്ങൾ. മനോഹരമായ ഒരു ശാന്തത തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രം.

രണ്ടാമത്തെ ചിത്രത്തിൽ ഒരു ഘോരവനം. വലിയ പാറക്കെട്ടുകളിലൂടെ തട്ടിമുട്ടി ഒഴുകി വന്ന് ഒരു നദി ശക്തമായ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിലേക്ക് പതിയ്ക്കുന്നു. ആ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിലേക്ക് ചാഞ്ഞുകിടക്കുന്ന മരക്കൊമ്പിൽ ഒരു കൊച്ചു കിളി കൂടു കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. മേഘാവൃതമായ ആകാശം. ശക്തമായ മിന്നൽപ്പിണരുകൾ. കൊടിയ കാറ്റിൽ മരങ്ങൾ ആടിയുലയുന്നു. എല്ലാം കൊണ്ടും ഭീതിതമായ അന്തരീക്ഷം. പക്ഷെ ആ കിളി വളരെ ശാന്തമായി പാട്ടു പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രാജാവ് രണ്ടാമത്തെ ചിത്രത്തിന് ഒന്നാം സമ്മാനം കൊടുത്തു. സാഹചര്യങ്ങൾ എത്ര പ്രതികൂലമായാലും കൊടുങ്കാറ്റൂതിയാലും കിളിക്ക് ഭയമില്ല. പറന്നു രക്ഷപ്പെടാമെന്ന് അതിനുറപ്പാണ്. തികഞ്ഞ സമാധാനം, നിറഞ്ഞ സന്തോഷം, പൂർണ്ണ ധൈര്യം.

"നിന്റെ ഭാരം യഹോവയുടെ മേൽ വെച്ചുകൊൾക; അവൻ നിന്നെ പുലർത്തും; നീതിമാൻ കുലുങ്ങിപ്പോകുവാൻ അവൻ ഒരുനാളും സമ്മതിക്കയില്ല." (സങ്കീ. 55:22).

"അവൻ നിങ്ങൾക്കായി കരുതുന്നതാകയാൽ നിങ്ങളുടെ സകല ചിന്താകുലവും

അവന്റെ മേൽ ഇട്ടുകൊൾവിൻ.” (1 പത്രോസ് 5:7).

എന്നെ കരുതുവാനും കാക്കുവാനും ഒരിക്കലും തളരാത്ത ദൈവകരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നറിയുമ്പോൾ, ആ അത്ഭുതകരത്തിന്റെ ശക്തി അനുഭവിച്ചറിയുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന അലൗകികമായ സമാധാനം; ഞാൻ ബലഹീനനെങ്കിലും എന്റെ ദൈവം സർവ്വശക്തനെന്ന്, ഞാൻ നിസ്സാരനെങ്കിലും എന്റെ ദൈവം സകലത്തിനും മതിയായവനെന്ന് ഉള്ള ഉറപ്പ്.

വില്യം ബാർക്ലെ പറഞ്ഞു: “ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ രണ്ടു വെളിപാടുകളേ ഉള്ളൂ. ഒന്ന്, അവനവനെത്തന്നെ കാണുക. രണ്ട്, ദൈവത്തെ തിരിച്ചറിയുക.” ഈ ദ്വിവിധ ദർശനങ്ങൾ പ്രാപിക്കുമ്പോഴാണ് വിശ്വാസജീവിതം ഗാഢവും ദൃഢവുമാകുന്നത്.

പ്രശ്നങ്ങൾ മാറിയിട്ടല്ല, ദുരിതങ്ങളും കഷ്ടതകളും ഒഴിവായിട്ടല്ല; ഏതു പ്രതിസന്ധിയിലും എനിക്കായി കരുതുവാൻ എന്റെ യേശു ഉണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസവും ഉറപ്പും പ്രാപിച്ചാൽ പ്രയാസങ്ങളുടെ മധ്യത്തിലും നമുക്ക് ധൈര്യത്തോടെ, പ്രത്യാശയോടെ, സമാധാനത്തോടെ കഴിയാം.

“അത്യുന്നതന്റെ മറവിൽ വസിക്കയും സർവ്വശക്തന്റെ നിഴലിൻകീഴിൽ പാർക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ യഹോവയെക്കുറിച്ച്: അവൻ എന്റെ സങ്കേതവും കോട്ടയും ഞാൻ ആശ്രയിക്കുന്ന എന്റെ ദൈവവും എന്നു പറയുന്നു. അവൻ നിന്നെ വേട്ടക്കാരന്റെ കെണിയിൽ നിന്നും നാശകരമായ മഹാമാരിയിൽ നിന്നും വിടുവിക്കും. തന്റെ തൂവലുകൾകൊണ്ട് അവൻ നിന്നെ മറയ്ക്കും; അവന്റെ ചിറകിൻകീഴിൽ നീ ശരണം പ്രാപിക്കും; അവന്റെ വിശ്വസ്തത നിനക്ക് പരിചയും പലകയും ആകുന്നു” (സങ്കീ. 91:1-4).

ക്രിസ്തീയ ജീവിതം ചില തത്വങ്ങളിൽ മാത്രം അധിഷ്ഠിതമായതല്ല; അത് സജീവമായ അനുഭവങ്ങളിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതാണ്. യേശുവിനോട് ചേർന്നു ജീവിക്കുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയ ജീവിതം. യേശുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നതൊന്നും ജീവിതത്തിൽ വരരുതെന്നുള്ള നിർബന്ധത്തോടെ ജീവിക്കുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയ ജീവിതം. അത് യേശുവുമായുള്ള ഒരു ആത്മബന്ധമാണ്; ആന്തരിക ബന്ധമാണ്; ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുവിലാവിൽ നിന്ന് വിശ്വാസിയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് നീളുന്ന ഒരു സ്നേഹച്ചരടിന്റെ ദൃഢമായ ബന്ധം.

പട്ടം പറപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഒരു പരിധി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പട്ടം നമുക്ക് കാണാൻ പറ്റിയെന്നു വരില്ല. അതു മേഘങ്ങൾക്കപ്പുറം പോയെന്നിരിക്കും. കാണുന്നവർ പട്ടം പറപ്പിക്കുന്ന കുട്ടിയോട് “മോനേ നീ എന്തിനാണ് ഈ ചരടും കയ്യിൽപ്പിടിച്ച് നിൽക്കുന്നത്” എന്നു ചോദിച്ചെന്നിരിക്കും. പക്ഷെ പട്ടം കാണാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലും കുട്ടിയ്ക്കറിയാം തന്റെ ചരടിന്റെ അറ്റത്ത് പട്ടമുണ്ടെന്ന്. അതിന്റെ വലിവ് അവന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് ജർമ്മനിയിലെ ഒരു ജയിൽ മുറിയിൽ ഒരു തടവുപുള്ളി ഇങ്ങനെ എഴുതിയിട്ടു: **"I believe in the Sun even when it is not shining. I believe in Love even when I don’t feel it. I believe in God even when He is silent."**

സ്വർഗ്ഗീയപിതാവുമായുള്ള ആ ബന്ധം എപ്പോഴും നമുക്ക് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ആ സ്നേഹച്ചരട് അറ്റുപോകരുത്. പൂർവ്വിക പുണ്യപിതാക്കന്മാരുടെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ “ശരണം കണ്ടിച്ചു പോകരുത്.” പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴോ വേദപുസ്തകം വായിക്കുമ്പോഴോ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോഴോ മാത്രമല്ല, ഓരോ സെക്കന്റും ആ ബന്ധം സജീവമായിരിക്കണം.

അപ്പോഴാണ് *എന്റെ ദൈവം വേട്ടക്കാരനായ ശത്രുവിന്റെ കെണിയിൽ നിന്നും എന്നെ വിടുവിക്കും, അവന്റെ ചിറകിൻ കീഴിൽ ഞാൻ ശരണം പ്രാപിക്കും* എന്ന ഉറപ്പ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്; സാക്ഷാത്തായ സമാധാനവും ശാന്തിയും കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഹൃദയം നിറയുന്നത്. ◎

യുവലോകം - 73

ഫാ. ഡോ. തോംസൺ റോബി

ലക്ഷ്യബോധം ജീവിതത്തിനടിസ്ഥാനം

ജീവിതത്തിന് വ്യക്തമായ ഒരു ലക്ഷ്യം ആവശ്യമാണ്. ഹെഗെൽ എന്ന പ്രശസ്തതത്വചിന്തകൻ വിലയിരുത്തുന്നത്, "വിലയുള്ളതെന്തെങ്കിലും ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലേ ജീവിതത്തിന് വിലയുണ്ടാകൂ" എന്നാണ്. ലക്ഷ്യബോധം ഒരുവനെ ഊർജ്ജസ്വലനും കർമ്മനിരതനുമാക്കുന്നു. ഇത് ഇല്ലാത്തവനെ അലസത കടന്നുപിടിക്കുകയും അവന്റെ മനസ്സിനെയാകെ തളർത്തുകയും ചെയ്യും. നാം ഒരു യാത്ര പുറപ്പെടുമ്പോൾ അതിന്റെ ലക്ഷ്യമായിരിക്കും നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ളത്. അതിനായി ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കുവാൻ പോലും നാം തയ്യാറാണ്. അതു തന്നെയാണ് വിജയത്തിലെത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്നതും.

ഇന്നത്തെ യുവജനങ്ങളെ ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളിലൊന്ന് ലക്ഷ്യബോധമില്ലായ്മയാണ്. തന്റെ സാഹചര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ വിലയുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്ന ആശങ്ക യുവാക്കളെ വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥരാക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മ, മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളുടെ അഭാവം, നല്ല സുഹൃത്തുക്കളുടെ കുറവ്, കുടുംബ ബന്ധങ്ങളുടെ ശിഥിലീകരണം മുതലായവ യുവാക്കളിൽ ഭാവിയെപ്പറ്റി ഭീതി വളർത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. 'എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാനുണ്ടായിരിക്കുക' എന്നത് ഫലപ്രദമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു കാര്യമായതുകൊണ്ട് ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്തവർ ചിറകൊടിഞ്ഞ പക്ഷിയെപ്പോലെയാകും.

ജീവിതം ഒരു മത്സരമാണ്. അവിടെ ആസൂത്രിതമായിത്തന്നെ നീങ്ങിയാലേ വിജയം നേടാൻ ആവുകയുള്ളൂ. എല്ലാ രംഗത്തും നമ്മെ എതിർക്കുവാൻ ആളുകൾ ഉണ്ടാകും. കാട്ടിൽ തന്റെ കാര്യം മാത്രം നോക്കിയിരിക്കുന്ന മുനിക്ക് പോലും ശത്രു, മിത്രം, ഉദാസീനൻ എന്നീ മൂന്നു കൂട്ടരെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരും. അപ്പോൾ പിന്നെ സാധാരണക്കാരന് എത്ര പ്രതിസന്ധികൾ തരണം ചെയ്യേണ്ടി വരും! ഏതൊരു ചോദ്യവും ഏതൊരു വെല്ലുവിളിയും ഏതൊരു പ്രശ്നവും നമ്മുടെ ഉയർച്ചയ്ക്കുള്ള അപാര സാദ്ധ്യതകളോടു കൂടിയാണ് കടന്നുവരുന്നതെന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുക. ഏബ്രഹാം ലിങ്കനെക്കുറിച്ച് ഹൊറേസ് ഗ്രീലീ ഇങ്ങനെ എഴുതി: "ലിങ്കൺ പടിപടിയായിട്ടാണ് ഔന്നത്യത്തിലേക്കും പ്രശസ്തിയിലേക്കും കയറി വന്നത്. തന്റെ മുന്നിൽ കാണുന്ന ചുമതലകളും ജോലികളും അധികശക്തി ഉപയോഗിച്ച് തനിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതിന്റെ പരമാവധി മെച്ചമായി ചെയ്തുകൊണ്ടും തന്റെ പരാജയങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇനിയും എങ്ങനെ മെച്ചപ്പെട്ട രീതിയിൽ ചെയ്യണമെന്ന് ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും പഠിച്ചുകൊണ്ടുമാണ്."

ഒരുവന്റെ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ പ്രധാന ഉറവിടം അവന്റെ കഠിനാദ്ധ്വാനം തന്നെ. ആദർശധീരത, ഉറച്ച ദൈവവിശ്വാസം, വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യബോധം, അതിനുള്ള കർമ്മപദ്ധതി എന്നീ പാതയിലൂടെ നീങ്ങിയാൽ ഏതൊരുവനും ലക്ഷ്യത്തിലെത്താം. ദരിദ്ര - ഗ്രാമീണ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ജനിച്ച് വളർന്ന് ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രിയായിത്തീർന്ന ലാൽ ബഹദൂർ ശാസ്ത്രി ഉന്നതിയിലെത്തിയത് ഉറച്ച ലക്ഷ്യബോധം കൊണ്ടാണ്. നിരവധി പ്രയോജനപ്രദമായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടെ ഉടമയായ തോമസ് എഡിസൺ പരാജയങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചയാളാണ്. അസാമാന്യമായ പ്രത്യാശയും ലക്ഷ്യബോധവും അടിയുറച്ച ദൈവാശ്രയവും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിൽ പാടേ പരാജയപ്പെടുമായിരുന്നു. മനഃശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനായ ഡോ. വില്യം ജോൺസിന്റെ വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരമാണ്: "മനസ്സിന്റെ ഭാവം മാറുന്നതു വഴി മനുഷ്യർക്ക് അവരുടെ ജീവിതം തന്നെ മാറ്റാനാവും." നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടും ലക്ഷ്യബോധവും നമ്മെത്തന്നെ മാറ്റുവാൻ കാരണമാകും, വിജയപാതയിലൂടെ മുന്നേറുവാനും ഇത് നമ്മേ സഹായിക്കും.

ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുമ്പോൾ എതിർപ്പുകൾ നേരിടേണ്ടി വരും; പരാജയവും ഉണ്ടാകാം. പക്ഷേ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം നമ്മെ നയിക്കണം. പരാജയത്തിൽ നിന്ന് പാഠം പഠിച്ച ലിങ്കണും ന്യൂട്ടണും ഗാന്ധിജിയും വിജയത്തിലെത്തിയത് ലക്ഷ്യബോധം ഒന്നു കൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന് നേതൃത്വം നല്കിയ ഗാന്ധിജി ചില അവസരത്തിൽ പരാജയഭീതിഅനുഭവിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ തന്റെ ധീരമായ നിലപാടും സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന ലക്ഷ്യവും ആണ് ഗാന്ധിജിക്ക് വിജയത്തിന്റെ മധുരം നല്കിയത്. മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ മാർഗ്ഗവുമുണ്ട് എന്ന തത്ത്വത്തെ മുറുകെപ്പുണർന്നുകൊണ്ട് നിരന്തരം കർമ്മനിരതരാവുക തന്നെ വേണം.

ജോൺ കെന്നഡി ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി: "നിങ്ങളുടെ രാജ്യം നിങ്ങൾക്ക് എന്തു ചെയ്തു എന്നല്ല, രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്തു എന്നാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടത്." അതുപോലെ, നമുക്കു വേണ്ടി അന്യർ എന്തു ചെയ്തു, ചെയ്യുന്നു, ചെയ്യും എന്ന് ചിന്തിക്കാതെ ഞാൻ എന്റെ ജീവിതം കൂടുതൽ പ്രകാശപൂർണ്ണമാക്കുവാൻ ഇന്നലെ എന്തു ചെയ്തു, ഇന്ന് എന്ത് ചെയ്യുന്നു, നാളെ എന്തൊക്കെ ചെയ്യുവാനുണ്ട് എന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തി, ആസൂത്രിതമായി നീങ്ങുന്നവനേ വിജയം ഉറപ്പിക്കാനാവുകയുള്ളൂ.

ജീവിതം ഒരു കലയാണ്, ജീവിതം ഒരു മത്സരക്കളിയാണ്, അതിൽ ക്രിയാത്മകമായി പങ്കെടുക്കുക; ജീവിതം ഒരു യാത്രയാണ്, ദിശാബോധത്തോടെ നീങ്ങുക; ജീവിതം ഒരു സ്വപ്നമാണ്, അത് സാക്ഷാത്കരിക്കുക; ഒരു സാഹസമാണ്, മനക്കരുത്തോടെ മുന്നേറുക. അതുകൊണ്ട് ഓരോ ചുവടുവയ്പും പ്രധാനമാണ്. ഓരോ ചുവടും ലക്ഷ്യബോധത്തോടെ വെക്കണം. സുസജ്ജമായ ഒരു അജണ്ട മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുത്തി വേണം ഓരോ ചുവടും വയ്ക്കുവാൻ. യാത്ര ആരംഭിച്ചാൽ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുംവരെ മടുപ്പ് തോന്നരുത്. സ്ഥിരോത്സാഹത്തിന്റെ മേലങ്കി അണിഞ്ഞ് മുന്നേറണം.

ലക്ഷ്യബോധം ഒരുവനിൽ ഉറച്ചാൽ മാത്രമേ തന്റെ ക്രിയാശക്തിയെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് ഇണങ്ങിയ വിധത്തിൽ തിരിച്ചുവിടുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരം ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന വ്യക്തി തോറ്റുപോകുവാൻ ഇടയാവുകയില്ല. ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം പാത കണ്ടുപിടിക്കണം. ഓരോ വ്യക്തിയെയും ഏതു കാര്യം ചെയ്യുവാനാണോ ദൈവം നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് അത് നിറവേറ്റണം. അവസരത്തിനൊത്ത് ഉണർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നതോടൊപ്പം ലക്ഷ്യബോധവും ആത്മവിശ്വാസവും നമ്മെ കർമ്മമണ്ഡലത്തിൽ വിജയികളാക്കും. യുവാക്കൾ ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്തവർ എന്നതിനുപകരം ലക്ഷ്യബോധത്തോടെ മുന്നേറുന്നവർ എന്നറിയപ്പെടുവാൻ ഇടയാകണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ പങ്കാളിത്തം ആവശ്യമാണ്; കൂടെ ദൈവകൃപയും. ◎

പ്രവാചകന്മാർ – 11

പ്രൊഫ. മാത്യു കോശി

യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ അനിഷേധ്യനായകൻ – മോശെ എന്ന പ്രവാചകൻ (തുടർച്ച)

മരുഭൂയാത്ര– രണ്ടാം വർഷം മുതൽ

സംഖ്യാ പുസ്തകമാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ആധാരം. മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്ന് പുറപ്പെട്ടതിന്റെ രണ്ടാം സംവത്സരം രണ്ടാം മാസം ഒന്നാം തീയതി എന്ന് കാണുന്നതിൽ നിന്നും യാത്ര പതിന്നാലാം മാസത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു എന്ന് സാരം. ജനത്തിൽ പുരുഷന്മാരുടെ ആകെയുള്ള എണ്ണം ഗോത്രം ഗോത്രമായും കുടുംബം കുടുംബമായും എടുക്കുന്നതിന് യഹോവ സീനായി മരുഭൂമിയിൽ വച്ച് മോശെയോട് കല്പിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ പർവ്വതം വിട്ട് മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴി മുമ്പോട്ട് അവർ പോയി. ജനം യഹോവയ്ക്ക് അനിഷ്ടം തോന്നുമാറ് പിറുപിറുത്തു. യഹോവയുടെ തീ അവരുടെ ഇടയിൽ കത്തി പാളയത്തിന്റെ അറ്റത്തുള്ളവരെ ദഹിപ്പിച്ചു. ജനത്തിന്റെ നിലവിളിയും പ്രാർത്ഥനയും കേട്ട യഹോവ തീ നിർത്തിയതായി കാണുന്നു. യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ പരാതി അവർക്ക് തിന്മാൻ ഇറച്ചി ആർ കൊടുക്കും എന്നാണ്. മിസ്രയീമിൽ വച്ച് അവർ വിലകൂടാതെ തിന്ന ഭക്ഷണങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക നിരത്തുന്നു. മന്നാ ഭക്ഷിക്കുന്നത് അവർക്ക് മടുപ്പായി തോന്നി. ജനമൊക്കെയും അവരുടെ കൂടാരങ്ങളുടെ വാതിൽക്കൽ നിന്ന് കരഞ്ഞു. അപ്പോൾ മോശെ യഹോവയോട് പറയുന്നത് “നീ അടിയനെ വലച്ചതെന്ത്? നിനക്ക് എന്നോട് കൃപ തോന്നാതെ ഈ സർവ്വജനത്തിന്റെയും ഭാരം എന്റെമേൽ വെച്ചതെന്ത്? മുല കുടിക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെ ഒരു ധാത്രി എടുക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ അവരെ നീ അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം ചെയ്ത ദേശത്തേക്ക് എന്റെ മാറത്തെടുത്തു കൊണ്ടു പോകേണമെന്ന് എന്നോടു കല്പിപ്പാൻ ഈ ജനത്തെ ഒക്കെയും ഞാൻ ഗർഭം ധരിച്ചുവോ? ഞാൻ അവരെ പ്രസവിച്ചുവോ?... ഇങ്ങനെ എന്നോടു ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ദയവിചാരിച്ച് എന്നെ കൊന്നുകളയണമേ. എന്റെ അരിഷ്ടത ഞാൻ കാണരുതേ” (സംഖ്യ. 11:11-15).

അധികാര വികേന്ദ്രീകരണം

യഹോവ മോശെയോട് കല്പിക്കുന്നത് ഈ ഭാരം തനിയെ വഹിക്കാതിരിക്കുവാൻ പ്രമാണികളും മേൽവിചാരകന്മാരുമായ എഴുപതു പുരുഷന്മാരെ സമാഗമന കൂടാരത്തിന്നരികെ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനാണ്. മോശെയുടെ ആത്മാവിൽ ഒരംശം എടുത്ത് അവരുടെമേൽ യഹോവ പകരും. മോശെ പറഞ്ഞ വലിയ ഭാരം ഈ എഴുപതു പേരുംകൂടി ചേർന്ന് വഹിക്കും എന്ന് യഹോവ മോശെയോട് പറഞ്ഞു.

ജനത്തിന് ഇറച്ചി

യഹോവ ജനത്തിന് ഇറച്ചി കൊടുക്കും എന്ന് മോശെയെ അറിയിക്കുന്നു. “ഒരു ദിവസമല്ല, രണ്ടു ദിവസം അല്ല, അഞ്ചു ദിവസമല്ല, പത്തു ദിവസമല്ല, ഇരുപതു ദിവസവുമല്ല, ഒരു മാസം മുഴുവൻ തന്നെ; അതു നിങ്ങളുടെ മൂക്കിൽ കൂടി പുറപ്പെട്ടു നിങ്ങൾക്ക് ഓക്കാനം വരുവോളം നിങ്ങൾ തിന്നും” (സംഖ്യ. 11:18-20). ഇതെങ്ങനെ സാധിക്കും എന്ന മോശെയുടെ സംശയത്തിന് യഹോവയുടെ മറുപടി “യഹോവയുടെ കൈ കുറുതായിപ്പോയോ” എന്നാണ്.

യഹോവ അയച്ച ഒരു കാറ്റ് കടലിൽ നിന്ന് കാടയെ കൊണ്ടുവന്നു. അവ പാളയത്തിനു ചുറ്റും ഏകദേശം മൂന്നടി ഉയരത്തിൽ പറന്നു നിന്നു. ജനം ആവശ്യംപോലെ കാടയെ പിടിച്ച് ഭക്ഷണത്തിനായി ഉപയോഗിച്ചു. അത് ചവച്ചിറക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ യഹോവയുടെ കോപം ജനത്തിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു. അനേകർ ഒരു ബാധയാൽ സംഹരിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ജനം ഹസേരോത്തിൽ എത്തി.

മിര്യാം കുഷ്ഠരോഗിണി

മോശെ ഒരു കൂശ്യ സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അതുനിമിത്തം മിര്യാമും അഹരോനും മോശെക്ക് വിരോധമായി സംസാരിച്ചു. മോശെയിൽ കൂടി മാത്രമല്ല, തങ്ങളിൽ കൂടിയും യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്ന് അവർ പറയുന്നു. മോശെയെപ്പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്നത് “മോശെ എന്ന പുരുഷനോ ഭൂതല

ത്തിൽ ഉള്ള സകല മനുഷ്യരിലും അതിസൗമ്യനായിരുന്നു" എന്നാണ് (സംഖ്യ. 12:3). മിര്യാമും അഹരോനും മോശെയോടൊപ്പം സമാഗമനകൂടാരത്തിങ്കൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുവാൻ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു. എന്തുകൊണ്ട് മിര്യാമും അഹരോനും ഇങ്ങനെ മോശെക്ക് വിരോധമായി സംസാരിച്ചു എന്ന് യഹോവ അവരോട് ചോദിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം മാറിയപ്പോൾ മിര്യാം ഹിമംപോലെ വെളുത്ത് കുഷ്ഠരോഗിണിയായി. മോശെ മിര്യാമിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു എങ്കിലും, ഏഴു ദിവസം മിര്യാം കൂടാരത്തിനു പുറത്തു വസിച്ചശേഷം മാത്രമേ കുഷ്ഠം മാറിക്കിട്ടിയുള്ളൂ. ജനം ഹസേരോത്തിൽ നിന്നും പാരാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാളയം ഇറങ്ങി.

ഒറ്റുകാർ കനാനിലേക്ക്

യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടനുസരിച്ച് ഓരോ ഗോത്രത്തിൽനിന്നും ഓരോ പ്രഭുക്കന്മാരെയാണ് മോശെ കനാൻദേശം ഒറ്റുനോക്കുവാൻ അയയ്ക്കുന്നത്. അതിൽ രണ്ടാളുകളുടെ പേർ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു - യെഹൂദ ഗോത്രത്തിൽ യെഫുന്നയുടെ മകൻ കാലേബും എഫ്രയീം ഗോത്രത്തിൽ നൂന്റെ മകനായ ഹോശേയായും (യോശുവ). മറ്റുള്ളവരുടെ പേരുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇവർ രണ്ടു പേരും വീണ്ടും ചരിത്രത്തിൽ പറയപ്പെടുന്നവരാണ്. ഈ പന്ത്രണ്ട് പുരുഷന്മാരുടെയും ദൗത്യം ദേശം ഒറ്റുനോക്കുമ്പോൾ ദേശത്തിലെ പുഷ്ടി മനസ്സിലാക്കുക, അവിടെയുള്ള ജനം ശക്തരാണോ എന്ന് കാണുക, അവിടെ പാളയങ്ങളോ കോട്ടയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ ശരിക്ക് ഗ്രഹിക്കുക എന്നിവയായിരുന്നു. കൂടാതെ ദേശത്തിലെ ഫലങ്ങളും കൊണ്ടുവരണം എന്നും മോശെ നിർദേശിച്ചു.

ഒറ്റുകാരുടെ റിപ്പോർട്ട്

ഒറ്റുകാരായ പന്ത്രണ്ടുപേർ കനാൻ ദേശത്ത് ചുറ്റി നടന്നു സകല കാര്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി. നാല്പതു ദിവസം ചിലവിട്ടശേഷം അവർ മടങ്ങിവന്ന് മോശെയുടെയും അഹരോന്റെയും, യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ സർവ്വസഭയുടെയും അടുക്കൽ വർത്തമാനം അറിയിച്ചു. ഒരു മുന്തിരിവള്ളി കുലയോടെ പറിച്ച് തണ്ടിന്മേൽ കെട്ടി രണ്ടുപേർ ചുമന്നുകൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. മാതളപ്പഴവും അത്തിപ്പഴവും അവർ കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ ഒറ്റുനോക്കാൻ പോയവർ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞത്: ദേശം പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശമാണെങ്കിലും അവിടെയുള്ള പുരുഷന്മാർ ബലവാന്മാരും മല്ലന്മാരും ആകയാൽ അവരെ ജയിച്ചു കീഴടക്കാമോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നു എന്നാണ്.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ജനമൊക്കെയും രാത്രി മുഴുവൻ കരഞ്ഞു. ആ ദേശക്കാരാൽ നശിക്കുവാൻ അവിടേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതെന്തിന് എന്ന് ജനം മോശെയോടും അഹരോനോടും ചോദിക്കുന്നു. മോശെയും അഹരോനും ഇതുകേട്ടപ്പോൾ യിസ്രായേൽ സഭയുടെ സർവ്വസംഘത്തിന്റെയും മുമ്പിൽ കവിണ്ണുവീണു. യോശുവയും കാലേബും വസ്ത്രം കീറി യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ സർവ്വസഭയോടും പറഞ്ഞത് "യഹോവ തങ്ങളോടൊപ്പം ഉള്ളതിനാൽ ആ ജനത്തെ ഭയപ്പെടേണ്ട" എന്നാണ്.

ജനത്തിന്റെ പ്രതികരണവും യഹോവ നൽകുന്ന ശിക്ഷയും

സഭയെല്ലാം യോശുവയെയും കാലേബിനെയും കല്ലെറിയണമെന്ന് പറയുന്നു. ജനത്തെ മഹാമാരിയിൽ ദണ്ഡിപ്പിച്ച് സംഹരിച്ചു കളയും എന്ന് യഹോവ പറഞ്ഞപ്പോൾ മോശെ അവർക്കുവേണ്ടി അഭയയാചന കഴിക്കുന്നതായി കാണാം. മുമ്പ് പല പ്രാവശ്യം ചെയ്തതുപോലെ ജനത്തോട് ഇപ്പോഴും ക്ഷമിക്കണമെന്ന് മോശെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. മറുപടിയായി യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്: ഇതുവരെ ജനം പത്തു പ്രാവശ്യം തന്നെ പരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്; ആയതിനാൽ ഈ ജനത്തിൽ മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടവരിൽ ഇരുപതു വയസ്സിനു മുകളിൽ പ്രായമുള്ളവരിൽ യോശുവയും കാലേബും ഒഴികെ ആരും യഹോവ അവരെ പാർപ്പിക്കുമെന്ന് അരുളിച്ചെയ്ത ദേശത്തു കടക്കയില്ല എന്നാണ്. ദേശം ഒറ്റുനോക്കിയ നാല്പതു ദിവസത്തിന് ഒത്തവണ്ണം ഒരു ദിവസത്തിന് ഒരു സംവത്സരം വീതം അവരുടെ സന്തതി ഈ മരുഭൂമിയിൽ നാല്പതു സംവത്സരം ഇടയന്മാരായി സഞ്ചരിക്കേണ്ടതായി വരും; അവരുടെ ശവം മരുഭൂമിയിൽ വീഴും (സംഖ്യ. 14:33,34). ദൈവത്തോടുകൂടി നിന്ന് ധൈര്യം പ്രാപിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞ യോശുവയും കാലേബും രക്ഷപെടുകയും ഒറ്റുനോക്കാൻ പോയവരിൽ ബാക്കി പത്തുപേർ ബാധകൊണ്ട് മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കോരഹും സ്നേഹിതരും

കോരഹും സ്നേഹിതരായ ദാഥാൻ, അബീരാം, ഓൻ എന്നിവർ പ്രധാനികളായ ഇരുനൂറ്റമ്പതു പുരു

ഷന്മാരെ കൂട്ടി മോശെയോട് മത്സരിച്ചു. മോശെ കവിണ്ണുവീണു. മോശെ അവരെ ഒരു പരീക്ഷണത്തിനായി ക്ഷണിച്ചു. അവർ എല്ലാവരും ധൂപകലശങ്ങളുമായി അഹരോനോടൊപ്പം യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ വരണം; എല്ലാവരും ധൂപകലശങ്ങളിൽ തീയും ധൂപവർഗ്ഗവും ഇടണം. കോരഹ്, ദാഥാൻ, അബീരാം ഇവരുടെ വാസസ്ഥലത്തിന്റെ ചുറ്റിലുംനിന്ന് ജനം എല്ലാം മാറിപ്പോയി. ഭൂമി വായ്പിളർന്ന് അവരെയും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും കോരഹിനോട് ചേർന്ന എല്ലാവരെയും അവരുടെ സമ്പത്തിനെയും വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. എന്നാൽ കോരഹിന്റെ പുത്രന്മാർ മരിച്ചില്ല. (സംഖ്യ. 26:11).

അഹരോന്റെ വടി

യഹോവയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം എല്ലാ ഗോത്രപ്രഭുക്കന്മാരും ഒരു വടി വീതം പേരെഴുതി മോശെയെ ഏല്പിക്കണം. ലേവിഗൃഹത്തിന്റെ വടിയിൽ അഹരോന്റെ പേർ എഴുതേണം. സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വടികൾ വെയ്ക്കേണം. യഹോവ തിരഞ്ഞെടുത്തവന്റെ വടി തളിർക്കും. ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് മോശെ നോക്കുമ്പോൾ അഹരോന്റെ വടി തളിർത്ത് പൂത്ത് ബദാംഫലം കായ്ച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അങ്ങനെ അഹരോനെതിരായും അഹരോന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിനെതിരായും ജനത്തിനുള്ള പിറുപിറുപ്പ് അവസാനിക്കാനിടയായി. ജനമെല്ലാം അനുതപിച്ചു. അഹരോനെയും പുത്രന്മാരെയും പുരോഹിത ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി വേർതിരിച്ചു.

മിര്യാമിന്റെയും അഹരോന്റെയും നിര്യാണം

യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ സർവ്വസഭയും സീൻ മരുഭൂമിയുടെ സമീപം കാദേശിൽ പാർത്തു. അവിടെ വച്ചു മിര്യാം മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ടു. വീണ്ടും ജനം മോശെയോടും അഹരോനോടും കലഹിച്ചു. വെള്ളം പോലും കുടിക്കുവാൻ ലഭിക്കുന്നില്ല എന്ന് ജനം പരാതി പറയുന്നു. മോശെയും അഹരോനും സഭയുടെ മുമ്പിൽ നിന്നും സമാഗമന കൂടാരത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽചെന്ന് കവിണ്ണുവീണു. മോശെ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്ന് വടി എടുത്ത് അഹരോനോടൊപ്പം ചെന്ന് യഹോവ കാണിച്ച പാറയിൽ ജനം കാൺകെ രണ്ട് പ്രാവശ്യം അടിച്ചു. വെള്ളം ധാരാളമായി പുറപ്പെട്ടു ജനത്തിന് തൃപ്തിയാവോളം ലഭിച്ചു.

എന്നാൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മോശെയും അഹരോനും കാണിച്ച അവിശ്വാസം നിമിത്തം ജനത്തിന് കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞ ദേശത്തേക്ക് അവർ രണ്ടുപേരും കടക്കുകയില്ല എന്ന് യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു.

യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ സർവ്വസഭയും കാദേശിൽ നിന്ന് യാത്രപുറപ്പെട്ട് ഹോർപർവ്വതത്തിൽ എത്തി. മോശെ അഹരോനെയും അവന്റെ മകനായ എലെയാസരിനെയും കൂട്ടി ഹോർ പർവ്വതത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത് നിന്നു. അഹരോന്റെ വസ്ത്രം ഊരി അവന്റെ മകനായ എലെയാസരിനെ ധരിപ്പിച്ചു. പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ വെച്ച് അഹരോൻ മരിച്ചു. യിസ്രായേൽ ഗൃഹം ഒക്കെയും അഹരോനെക്കുറിച്ചു മുപ്പതു ദിവസം വിലാപം കഴിച്ചു.

അഗ്നിസർപ്പങ്ങൾ

ജനം ഏദോം ദേശത്തെ ചുറ്റിപ്പോകുവാൻ ചെങ്കടൽ വഴിയായി യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. അപ്പവും വെള്ളവും ഇല്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി ജനം പരാതിപ്പെട്ടു. യഹോവ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ അഗ്നിസർപ്പങ്ങളെ അയച്ചു. സർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റ് അനേകം പേർ മരിച്ചു. യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെ താമ്രംകൊണ്ട് ഒരു സർപ്പത്തെ ഉണ്ടാക്കി ഒരു കൊടിമരത്തിൽ തൂക്കി. സർപ്പത്തിന്റെ കടി ഏല്ക്കുന്നയാൾ താമ്രസർപ്പത്തെ നോക്കിയാൽ രക്ഷപ്രാപിക്കും. മോശെ മരുഭൂമിയിൽ താമ്ര സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരക്ഷക്കായി കാൽവരിയിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടു എന്ന് നാം കാണുന്നു.

കഴുത സംസാരിക്കുന്നു

യിസ്രായേല്യർ മോവാബ് രാജ്യത്തോട് സമീപിച്ചപ്പോൾ ആ രാജ്യക്കാർ ഭയപ്പെട്ടു. സിപ്പോരിന്റെ മകനായ ബാലാക് ആയിരുന്നു മോവാബ് രാജാവ്. അവൻ ബെയോരിന്റെ മകനായ ബിലെയാമിനെ വിളിപ്പാൻ ആളയച്ചു. ബിലെയാം യിസ്രായേൽ ജനത്തെ ശപിക്കണം എന്നതാണ് ബാലാക്കിന്റെ ആവശ്യം. യഹോവയോട് അനുവാദം ചോദിച്ച ബിലെയാം ബാലാക്കിന്റെ ദൂതന്മാരുടെ കൂടെ പോകുന്നതിന് വിസമ്മതിച്ചു. രണ്ടാമതും ബാലാക്ക് ദൂതന്മാരെ അയയ്ക്കുമ്പോൾ ബിലെയാം പറയുന്നത് "ബാലാക്ക്

(ശേഷം പേജ് 20-ൽ)

കവിത

വർഗീസ് കിഴക്കേമുറി

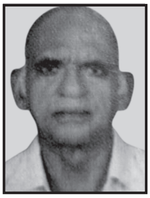

പ്രാർത്ഥന

സത്യത്തിൻ തിരികത്തി
തിരിയും തീർന്നു ചാരം
കരിയും ചേർന്നു എണ്ണ
കറയായ് കാണാം കഷ്ടം!

പ്രഭയും ചൊരിഞ്ഞതാം
പള്ളിവിളക്കിൻ മുഖം
ദേവാലയത്തിൻ മദ്ധ്യേ
വേദന തിന്നു തീർന്നു.

പള്ളി വിളക്കിൻ സാക്ഷ്യം
ഉള്ളതു പറയുന്നു.
ഉള്ളു പൊള്ളുന്നതല്ലേ
ഉള്ളു തുറന്ന ചിന്ത -

ഉണ്ടാകാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുക;
ഉണ്ടു തിന്നിരിക്കാതെ
ഹൃദയശുദ്ധിയോടെ
സഭതൻ മക്കളിന്ന്.

നീതി തൻ നിറം മങ്ങി
അനീതി കൊടിനാട്ടി
ആർക്കുമേയറിവില്ല
നീതിയുമനീതിയും

പള്ളിതൻ വാതിൽപോലെ
വഴിയും തുറന്നതാ
അനീതി കയറുന്നു
ആടിയങ്ങുറങ്ങുന്നു;

ഓടിയങ്ങൊളിക്കുന്നു
തേടുന്നു നീതിയേയും;
അനീതിക്കൂട്ടുകെട്ട്
അധർമ്മ മാർഗ്ഗമല്ലേ?

വെള്ളം വറ്റിയ കിണർ-
പോലാഴത്തിലായ് സ്നേഹം
ദാഹവും തീർക്കാൻ കഷ്ടം!
ഹോമവും നടത്തുന്നു.

വെള്ളവുമൊരുതരം
വളക്കുഴി പോലെയാ
വഴുതിക്കിടക്കുന്നു
വറ്റണം ശുദ്ധിയാക്കാൻ

വഴിയും തുറക്കണം.
പഴിയും ചാരിടേണ്ട
പിഴുതെറിയും ദിനം
പടികയറുന്നുണ്ട്

പടിയടയ്ക്കാൻ മോഹം,
നന്മയിലെ തിന്മയോ?
മനസ്സു തുറന്നങ്ങു
മനനം നടത്തുക

മനസ്സിൽ ശാന്തിപൂകാൻ
മനസ്സേ തുറക്കുക!
മനസ്സു ശുദ്ധമായി
നന്മയിൽ നിറയട്ടെ.

സഭതൻ വളർച്ചയും
സാമൂഹ്യസുരക്ഷയും
യാഥാർത്ഥ്യമായീടുവാൻ
പ്രാർത്ഥനയുയർത്തിടാം.

(പ്രവാചകന്മാർ - പേജ് 19 തുടർച്ച)

തന്റെ ഗൃഹം നിറയെ പൊന്ന് എനിക്കുതന്നാലും എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ കല്പന ലംഘിച്ച് ഏറെയോ കുറെയോ ചെയ്‌വാൻ എനിക്ക് കഴിയുന്നതല്ല" എന്നായിരുന്നു (സംഖ്യ. 22:18). എന്നാൽ ഈ പ്രാവശ്യം രാവിലെ പോകുവാൻ ദൈവം ബിലെയാമിനെ അനുവദിച്ചു. ബിലെയാം ബാലാക്കിന്റെ അടുത്തേക്ക് കഴുതപ്പുറത്ത് യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. യഹോവയുടെ ദൂതൻ വഴിയിൽ തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നതു കഴുത കാണുകയും മുമ്പോട്ടു പോകാൻ സാധിക്കാതെ വഴിയിൽ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. ബിലെയാം കഴുതയെ അടിച്ചു. അല്പം മുമ്പും കഴുതയെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ബിലെയാം അടിച്ചിരുന്നു. യഹോവ കഴുതയുടെ വായ് തുറന്നപ്പോൾ കഴുത ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു: "നീ എന്നെ ഈ മൂന്നു പ്രാവശ്യം അടിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നോട് എന്തു ചെയ്തു?" (സംഖ്യ. 22:28). വീണ്ടും കഴുത പറയുന്നത്, "ഞാൻ നിന്റെ കഴുതയല്ലയോ? ഇക്കാലമൊക്കെയും എന്റെ പുറത്തല്ലയോ നീ കയറി നടന്നത്? ഞാൻ എപ്പോഴെങ്കിലും ഇങ്ങനെ നിന്നോട് കാണിച്ചിട്ടുണ്ടോ?" (സംഖ്യ. 22:30).

അപ്പോൾ ബിലെയാമിന്റെ കണ്ണു തുറന്നു. യഹോവയുടെ ദൂതൻ വാളൂരിപ്പിടിച്ച് നിൽക്കുന്നത് ബിലെയാം കണ്ടു. ബിലെയാം യിസ്രായേലിനെ ശപിച്ചില്ല; പകരം രണ്ട് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ദീർഘമായ സുഭാഷിതം ചൊല്ലി, യിസ്രായേലിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. *(തുടരും)*

Dr. T. Jacob John, Vellore

Churches, Parishes and the Healing Ministry

The commission to the believers and followers of Christ includes healing of the sick. *"Then He called His twelve disciples together and gave them power and authority over all demons and to cure diseases. He sent them to preach the Kingdom of God and to heal the sick"* (Luke 9: 1,2).

"After these things the Lord appointed seventy others also, and sent them two by two ahead of Him into every city and place where He Himself was about to go. Then He said to them: The harvest truly is great, but the labourers are few; therefore pray the Lord of the harvest to send out labourers into His harvest. Go your way, behold I send you out as lambs among wolves....Whatever city you enter, and they receive you, eat such things as are set before you. And heal the sick who are there and say to them: The Kingdom of God has come near to you." (Luke 10: 1,2, 8,9).

These were seventy chosen disciples who were messengers sent to the 35 (or more) towns where He Himself was planning to visit. When the King Himself comes, the Kingdom arrives too. We presume that Luke did not have details of the actual visit of Jesus Himself to these towns.

We all belong to some parish or worshipping community. We come together to celebrate the Lord's shared bread, the Eucharist. We teach our children in Sunday schools. Some of our parishes may be running schools as well. All these are church functions and activities. Then, what about the Kingdom of God? **Are we not, all of us members of various churches, also citizens of the Kingdom of God?** How are the two - Kingdom of God and the Church, linked? We do have High Priests, Priests, Pastors, Elders and Deacons in most churches. Are they, or are they not, also our leaders in the Kingdom of God? Either way - whether church and kingdom are intimately linked or overlapping, or two independent entities - whatever the views of the ecclesiastic hierarchy, we cannot ignore the mission to *'Go heal all manner of sickness'* among the people. But do we take the healing ministry seriously? Can the church be true to our calling, our commission, mission, our *Christava dharma,* without the mission to heal people around us?

The Christian influence on European thought had resulted in conceptualising human rights and in naming healthcare as human right through various forums and declarations. As a result, all democratic countries of Europe work on the principle that the State is responsible for the health of the people. Universal healthcare is practised in all of them, and in Canada and Australia. Not so, in India or in the USA - in India for want of clear moral principles of equality and human rights in spite of being a democracy, and in the USA for their capitalistic political philosophy, in spite of being a democracy.

The ministry of healing must therefore take a different style and shape in varied circumstances. However, we are sure of one thing: the need is greatest in India - the harvest is plenty, but we are so few. Yet, we do not seem to take the *Christava dharma,* mission of healing ministry, seriously. Are we under the

belief that the job of healthcare belongs to physicians and their clinics and hospitals, but that the churches and parishes/congregations have nothing to do with it?

I once heard the Late Rev. Fr. K.C. Joseph using a simile to emphasise the true role of the Christian Church in the world surrounding us. During World War II, Burma was occupied by the Japanese army, who were spread thin. What the British did was to send a contingent of highly trained and well-armed commandos -- air lifted and parachuted down in one strategic spot. They fought through widening circles and the enemy soldiers were taken by surprise and they retreated and thus Burma was captured by the Allies.

Are we merely to gather on Sundays in our churches, worship, pray and partake in the Eucharist and all the feasts and festivals, and keep the churches locked on all other days or times? All that we do are important, no doubt. But that is just for us. What about the communities around the churches? Do we have any duties towards them?

Here, I think, is one crucial junction between, or conjunction of, the Kingdom and the Church. The Kingdom principles demand our *Christava dharma* to be applied in the communities around us. Just because there are clinics and hospitals, both in the public sector and in the private sector, the Church cannot absolve itself from the fundamental *dharma* of promoting health and healing sicknesses.

St. Paul in his first letter to the Church in Corinth described how the Church congregation should conduct itself. *"Men have different gifts, but it is the same Spirit who gives them. There are different ways of serving God, but it is the same Lord who is served. God works through different men in different ways, but it is the same God who achieves His purposes through them all. Each man is given his gift by the Spirit that he may use it for the common good. One man's gift by the Spirit is to speak with wisdom, another's to speak with knowledge. The same Spirit gives to another man faith, to another the ability to heal, to another the power to do great deeds. The same Spirit gives to another man the gift of preaching the word of God, to another the ability to discriminate in spiritual matters, to another speech in different tongues and to yet another the power to interpret the tongues."* (1 Corinthians 12: 4-11, New Testament in Modern English).

Every congregation consists of members - men, women, the elderly, youth and children - with diverse gifts, talents, aptitudes and interests. Every congregation is drawn from the community, and all members wear different hats in the community, but when they come together as the Church, what purpose do they serve? We worship together and we partake of the Eucharist. We listen to the teachings and preaching. We conduct organisational and management activities. We may have women's fellowships, youth organisations, bible classes, Sunday school, etc. All these are self-serving, albeit necessary and unavoidable. **Do the functions of the coming together of the congregation get fulfilled by only serving ourselves?**

Do our Church leadership have a policy on, or even a definition of, human health? Are we aware of the ramifications of the concept of health? How much importance do Church leaders and Pastors or parish Priests give to health, even of the members, their families, women, youth, children, as well as the health of the people around the place we all meet together for prayer and worship? *"...the Kingdom of God is not a matter of a spate of words, but of the power of Christian living"* (1 Corinthians 4: 20).

Every church denomination individually or jointly, must develop a policy on health and healing. We need a Kingdom definition of health. We must teach our children in Sunday Schools, the critical importance of health in the

Kingdom values, taking the body as the temple of the Holy Spirit, to quote St Paul. We must teach them about mental health and about the problems of depression. Children should know about drugs and addictions, to prepare them to face temptations and allurements, with knowledge and conviction, long before they are tempted in schools or universities. **This is very important for the health of our children and even grown-ups.** We must teach them about body hygiene, the significance of touch - the good touch and the bad touch, and prepare them to live their lives as citizens of the Kingdom during childhood, adolescence and as adults.

Experts should be assigned the task of developing a curriculum and teaching material. Similarly, our youth organisations, women's fellowships, bible study groups, etc. must have a mandate to learn about and meditate on health and healing. **Every theological seminary must give immense importance to the Kingdom principles of health and healing.**

Do we owe anything to the community of people of different faiths and different needs around our places of worship? In our context, are we conscious of our calling to *'heal the sick who are there'?* **Do we not have a duty to promote health in the community?** Does not the call to "go heal" subsume "go prevent diseases"?

By symbolically delegating healing and health to 'mission' hospitals, is not the Church missing the Kingdom role? If mission hospitals take money-making as their mission, do they still qualify to be symbolic representatives of the Kingdom on behalf of the Church? After symbolic delegation, do we as Church and as congregations, or as parishes, support and nurture our mission hospitals? Do mission hospitals recognise they are the representation of the Church in its healing ministry to the people around, those in need? Can mission hospitals function on profit basis or function on no-profit basis? **What should be the mission of mission hospitals?**

Should not parishes be also healing communities and the church or parish be a healing and health centre for the community around? The potential is so vast that I do not want to put my ideas forward, which may stifle the inspired and imaginative thinking of Church leaders and lay leaders? We can imagine all sorts of excuses - but **in the Kingdom of God, excuses have no place.**

The older generation of readers will recall how our Churches responded or rather failed to respond to the global pandemic of HIV/AIDS as it affected India, by taking the position that it was a disease of sexual immorality and the Churches as spiritual organisations had no role to play in it. The Christian Medical Association of India and the Catholic Health Association of India rose to the occasion but many Churches were too embarrassed to confront a disease of sexual transmission. It was the Christian Medical College that was at the forefront, leading India to respond sensibly. No wonder, **its founder had declared that she was not merely establishing a medical college, but was extending the Kingdom of God.** HIV/AIDS acted as a spotlight on our muddled thinking. Health and healing are the mission of the Kingdom of God and if Churches believe they are functioning as the Kingdom also, health and healing are part and parcel of the Church's *Christava dharma.*

Note : My sincere request to the readers is to meditate on these issues and come up with ideas and models that may fulfil some of the healing and health issues that Churches and parishes can,or must,do by themselves. Please write them as letters to the Editor of the Church Weekly. We can review them and consolidate and write a summary for pushing this envelope further, for our meditation and for designing an action plan.

(To be continued)

IndusInd Bank

INVEST IN YOUR BEST INTEREST

Book a **Fixed Deposit**
at attractive rates.

6.5*% p.a.

7*% p.a.
FOR SENIOR CITIZENS

TENURE: 1 YEAR TO 5 YEARS

Visit your nearest branch or call **0484-2981722**

Book online at **www.indusind.com**

IndusInd Bank Ltd., Laxmans Tower, M. No. 7/534
M.O. Road, Opp. Municipal Office, Aluva - 683 101

*T&C apply.

Rescue

Remya Rachel Thomas

The Lifeboat You Need

Some Quarantine Thoughts

> "Mightier than the waves of the sea is His love for you." Psalm 93:4

'Titanic' is a masterpiece blockbuster movie directed by the equally popular James Cameron. Everyone knows Jack and Rose and their everlasting love story. Everyone knows how it's based upon the true story of the once largest boat afloat in 1912 which met with a tragic accident on its maiden voyage.I wish to share with you what I felt yesterday as I saw it again on TV.

The Titanic has hit the iceberg. The captain and crew try not to panic. Everyone is told to wear warm clothes and a life jacket, and to come to the deck. Rose's mother Ruth tells her stewardess to keep the water heater as she would want a hot coffee as she comes back to her room. Wow! What arrogance! Now, doesn't that sound similar to what is happening in our world even now?

I'm not saying that all first class aristocrats are arrogant. But still the disparity is underlying-very deep inside – grown over the centuries and millenniums. Today as we fight the pandemic also, those who have money are catered to instantly. On another side, there are many millions who don't heed to the government guidelines to take care of themselves, thinking that it's not for them. Freedom – it's their freedom not to wear a mask. Oh right. Cal Hockley, Rose's fiancé, is the epitome of pride all through. He wants things done his way, and revenge shown his way too, even as the ship is sinking. Aren't we like that sometimes?

The Captain of the Titanic, Edward Smith, says before the voyage begins that "even God Himself couldn't sink the Titanic". Such dependence on a man-made vessel of iron! He even refused to alter course and disregarded warnings of the iceberg from other ships, relying on the modern shipbuilding techniques. Our generation still hasn't learned its lesson. We are technologically advanced and live in luxury and conveniences more than ever before. We never imagine this society could sink. A virus is out loose and knocking at our door, but we still hold onto our temporary comforts and refuse to believe the sight of the world slowly falling apart. It has been crumbling for years now. But we humans just go on with our busy immoral lives, reluctant to accept a higher power that can send us a lifeboat when we need it the most.

Amateurs built the Ark, but professionals built the Titanic. Noah was submissive to God, while the builders of the great ship were overconfident. Noah had warned the people about what was to come, but even as the iceberg hit the vessel there were people blissfully ignoring the shakes and sounds around them. Ancient Israel was also like that. They did not want to listen to the warning or correct their mistakes. They wanted to hear about pleasant things. James 4:13 & 14 warned them: "You don't know what will happen tomorrow. Life is like a vapour that appears for a little time, then vanishes away." It is time to take off your blindfolds and look around you. We don't have

to go down with the sinking ship or let those around us sink either.

The Carpathia came to rescue those who lost everything that day. Out of the 2,200 passengers only 700 boarded the lifeboats, were shifted to the Carpathia and taken to New York, which was the original destination of the Titanic. How many lives were lost; how much wealth! A tragedy which could have been averted. Cameron omitted the episode of the Californian, which is a huge part of the real Titanic tragedy. The Californian is one of the ships that had sent out warning messages about the iceberg. Later, as it was night, they had stopped their journey and even turned off their signals. So they didn't receive Titanic's call for help. But the crew had revealed that they saw eight white rockets in the sky which surely indicated an emergency nearby and even though they were the nearest, the Captain did not take the trouble to go in the night to help them. The Titanic was able to connect with the Carpathia, which was four hours away, and by the time it came, most of the passengers had died in the cold ocean, unable to find places in the 20 lifeboats floating around them. It was interesting to read in the internet that, unlike the Captain of the Californian, Captain Arthur Rostron of the Carpathia conducted a thanksgiving prayer for those who were saved and a memorial service for those who lost their lives in the sea.

What do we learn from this piece of history? How many calamities and tragedies have come our way already, and how many more should come for us to open our eyes? Do we blindly believe that this world or any particular country is unsinkable? Is THE END near? Will we be helpful to those in need like the Carpathia or unmindful like the Californian? Do we just think that we'll later bribe someone for a seat in the lifeboat – may be even God?

We are heading for the dark waters at full speed, ignoring all warnings, inattentive to the signs, unwilling to take a detour. We hear the cries around us, but continue to 'sleep'. We know we've done something wrong, but just don't allow our conscience to stop us or open our hearts to God's way. We might even keep a 'Do not disturb' sign at our door. We think money, science and technology can solve any problem, and we take pride in temporary man-made mansions of concrete and tiles. Immorality is our way of life and we don't care about the mounting pollution. We like to sit back and enjoy watching someone else's life on the screen as if it's a movie. Even the Corona virus can't change us. We don't want to be saved. Right?

Jesus said: "Not everyone who says to me 'Lord, Lord' shall enter the Kingdom of heaven, but he who does the will of My Father in heaven." (Matthew 7:21) That should be our key to open the room filled with lifeboats. Don't wait to pay the great cost of this world's destruction. Repent. Reconcile. Revamp. Jack is the most realistic and reasonable person on board the Titanic in the movie. He looks at life as a gift which should not be wasted. "You learn to take life as it comes to you...to make each day count."

People criticize believers nowadays more than ever, asking "Where is your God now?" They asked the same question while Noah built his ark. So it is not their fault. God is right in front of you – in the trees, the flowers, the moon, the stars, the birds, the animals and even in your own DNA. There are mysteries in the whole universe no science can explain. Only the Creator can unravel them. We might lose our family members or friends on the way. We ourselves might be afflicted with a disease. But we should "Never let go" and keep looking out for that last lifeboat to jump into, in order to steer away from the perils of this world. In the meanwhile–

Rescue the perishing, care for the dying,
Snatch them in pity from sin and the grave;
Weep o'er the erring one, lift up the fallen,
Tell them of Jesus, the mighty to save.

- Fanny Crosby (1869)

Wait and be prepared. For THE END is nearer than it was yesterday. Find your lifeboat and believe that there's room for many. ◎

Old is Gold

James Reid D. D.

In Face of Suffering

(continued)

Christ assures us that pain does not happen without God's knowledge and final control. Jesus had no perplexity in His heart, when in His pain, he thought of the love of God. In His experience of Calvary, where the fullest faith in the love of God and the deepest pain met together, there was no sense of conflict. In the end He could peacefully look up and say with His last breath, *"Father, into Thy hands, I commend My Spirit."* Those who have accepted this faith in the love of God and in His control, which enables them to take their cup of suffering from His very hands, have found peace and strength and even a solemn joy in the face of pain.

When suffering is accepted in this faith, we recognize its purpose; we see in it a process of dying to live. *"Except a corn of wheat falls into the ground and dies, it abideth alone; but if it dies it bringeth forth much fruit."* All suffering is a kind of dying; we die to self-pleasing, to comfort, to the pull and bondage of the flesh and its desires. Sorrow is also a kind of dying - to dependence on a friend who has been dear, to the touch of a hand, the sound of a voice. The pain that comes of wounded love, disappointment, shame in the failure of those we love, is the means of dying to pride, to self-satisfaction, to the false glory of life. Dying is the way of fuller living. One of the best attested facts of history, the resurrection of Jesus, is the proof of it. It is attested by, more than anything, the new life that came into the disciples, changing them beyond belief into victorious personalities.

Suffering and pain, faced in Christ's way, can break bonds and set us free. It can detach us from the selfish outlook and open our minds to the purpose of God. It can quicken our insight into values to which comfort and ease had kept us blind. It can bring us to the brink of faith and make us alive to God. Those who have come through suffering with faith, have confessed that they found something so real that it justified their pain. They know that this pain is that of a love which through the agony reveals itself as a vital and external experience. In that love God is present, and gives Himself to us as He could in no other way.

Suffering has its power to equip us, to make us strong and tender for the help of others. Jesus said, *"I, if I be lifted up, will draw all men unto me."* Suffering breaks down barriers and makes us feel our kinship with those who suffer and therefore need us. It opens windows and leads us out of self-centred living. It induces a wonderful kind of charity. If we have suffered and won through, we can

speak to others and they will listen to us. Our sympathy will be real; our comfort and help will bear the hallmark of experience. We can speak with the authentic note of those who know the secret of victory. There is power to be of use to others which can be won in no other way than through suffering. The power to draw them to us can be bought at no less a cost.

These things can happen only as we meet suffering in Christ's way. His is a practical example of the way in which to meet suffering. He offers in His own faith that God has something to do for us through it, which can be done in no other way. In this faith He would have us meet suffering, not first asking, How can I escape from it? but, What can I get out of it? How can I meet it so that God can use it for His purpose? That is the way of Christ in the way of suffering. We can catch that spirit from Him only if we get His faith - the faith that shines through His own suffering and is reflected in the victory of His Spirit on the Cross. Suffering is not meaningless cruelty; it is an experience that we can take as God's appointment, and from His hands. The sense of an immediate relationship with God through all that happens to us, makes everything sacramental. Its true meaning is only seen when we realize what God is saying to us in it and seeking to give us through it. Let us take our pain from God, thank Him, and give ourselves to bear it in Christ's way.

That spirit of dedication must find an outlet in the service of others. This is the indispensable secret of meeting suffering so that God can use it. As we think of others and how we can help them, new values come into the soul, round which our interests gather. With this new centre, powers are released at the roots of life by which the wounded spirit, like a broken tree, can blossom again.

As we learn Christ's secret of transforming His own pain into that quality of spirit that is the final answer to the problem of suffering, we find both the power to meet suffering and the light to see it through. In our self dedication to God's purpose we shall be in fellowship with Christ. Our suffering, as St. Paul said, will become part of "the dying of the Lord Jesus." It will take its place in that Divine self-sacrifice through which the world is redeemed. ◎

Courtesy : "Facing Life with Christ" (1940)

I have never thought that a Christian would be free of suffering...
For our Lord suffered. And I come to believe that He sufferd,
not to save us from suffering, but to teach us how to bear suffering.
For He knew that there is no life without suffering.

From *''Cry, the beloved country''* by Alan Paton

However, if you suffer as a Christian,
do not be ashamed, but praise God that you bear that name
- 1 Peter 4:16

Leela Kuruvilla

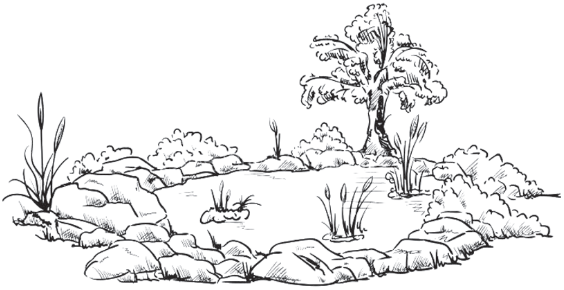

Plants in my Garden

I love plants. From my childhood days, we used to have a garden if space was available on the ground; even otherwise we used to keep at least a few flower pots. In school we learn that plants absorb carbon dioxide and give us oxygen; this could be a scientific reason to love plants. Well, science aside, who is not attracted by the plants in bloom, with flowers in myriad colours?

We can have an expertly curetted garden outdoor or an impressive plant collection in our rooms.. As both of these cause a pinch in the pocket, I always prefer ordinary plants like the Rose, Bougainville and Aloe Vera. You may wonder why I choose these plants specifically, out of the hundreds of beautiful pocket friendly plants. Well, these plants have created an awe in my mind.

Let's take the Rose first; ordinary rose plants are not very fussy to grow. With sufficient sunlight and timely pruning, they bloom very fast and the flowers beckon us for a loving caress.

The Bougainville plant has nice paper-like flowers in a variety of colors ('kadalas poov' as commonly called in Malayalam). This plant also does not require much care but will remain in bloom for longer days.

Thirdly, the Aloe Vera ('kattarvazha' in Malayalam). Aloe Vera is a succulent plant species of the genus Aloe. The plant is stemless or very short-stemmed, with thick, greenish, fleshy leaves that fan out from the plant's central stem. The margin of the leaf is serrated with small teeth-like thorns. The Aloe Vera gel is used for hair growth, skin gloss and many more.

What I found common in these three plants is that they look very beautiful from afar, and when you go near to pluck them you see thorns which can hurt you. Actually these thorns are the protection God has provided to them.

This reminds me of the dictum "Life is not a bed of Roses"; but I wish to add that "Life is not a bed of Thorns" either. We have to take care to enjoy the roses without the thorns pricking us. Aloe Vera has very small thorns all along the sides of the leaf, Roses have small thorns, and Bougainville has bigger thorns. Just as thorns are there in all these plants, there will be thorns in our life too. If we have to pluck flowers, we have to be very careful about the sharp thorns; similarly, if we imagine our life as a garden we enjoy the beauty of life, bearing with the thorn-pricks from people around us.

In the garden of our lives, God the gardener has caused beautiful flowers to bloom - like health, happiness, skills and talents. Along with these, He also provides thorns like disabilites, diseases, difficulties and disappointments.

In a broader spectrum, we can either lead a life seeing only the negatives, swallowing our dissatisfactions and sorrows, or we can lead a happy life seeing the positives in us and in others too; the choice is ours. At the end of the day all we need is happiness and this cannot be purchased. We have to generate it. Family is the fulcrum of happiness, and society is the support system for our well being. This is the garden that God has given us.

SOUKYA®

DR. MATHAI'S HOLISTIC HEALTH CENTRE

WELLNESS PROGRAMMES

- Stress Management
- Weight Management
- Anti-ageing
- Detoxification
- Rejuvenation
- Ayurveda Special

FEATURES

- 30 acre certified organic farm
- 25 luxurious rooms (Deluxe to Suites)
- 44 treatment rooms
- Fresh ovo-vegetarian cuisine
- Library
- Walking track
- Herbal garden (Over 200 medicinal plants)
- Guest from over 70 nationalities

MEDICAL PROGRAMMES

- Arthritis Management
- Cardiac Hypertension
- Diabetes Management
- Asthma Management
- Neuro-muscular disorders
- De-addiction

Awarded 'Best Wellness Centre' -Ministry of Tourism and
India's 1st NABH Accredited AYUSH Hospital for Ayurveda, Homeopathy, Yoga & Naturopathy

Soukya Road, Whitefield, Bangalore - 560 067. Tel: +91 80 28017000-08
Mob: +91 98453 74400 Email: info@soukya.com

Life Style
Dr. Annie David

...Forgiveness, Patience, Hope, Kindness, Understanding, Love...

The title given above looks like a string of virtues randomly chosen from an arbitrary list, doesn't it ? Yes, it does - when you give it a cursory look. But if you are willing to pause and give it a more purposeful look, it is likely to yield a different perspective - that it is not altogether a random choice from an arbitrary list; it would appear to you to have an underlying design. What follows is an attempt to explore this design.

In fact, in my thinking, I started with the question: Why is happiness so elusive? It led me to the concept of forgiveness. It struck me that a happy man is a man who is able to forgive and forget; an unhappy man is a man who is unable to forgive and forget; the wrong that someone has done him keeps nagging him. He is unable to hope that the wrong - doer will some day realise that he should not have done what he has done, that he will repent and mend his ways. He has no patience to wait. So we see that both patience and hope are linked to forgiveness!

If we stretch our imagination a little, we will see that it is related also to kindness; one needs to be kind in order to be able to forgive — kind, tender and understanding. In fact, all these are not different virtues at all; they are actually different facets of the same virtue: Love. Two thousand years ago Apostle St. Paul realised this (1 Corinthians Ch. 13). If a man has love in his heart, he has everything; if a man has no love in his heart, he has nothing; he is nothing.

If you feel unhappy, dejected, pray to God to give you love in your heart. When love fills your heart, you will begin to have a different view of yourself, and also of everyone and everything around you; your life will undergo a complete transformation. It will be a wonderful experience to go through. It was love that Jesus gave everyone, and left with his disciples to be shared with everyone.

Christianity is a religion based on love, on peace, on happiness. If there is no peace in the Church today, no happiness, it is because there is no love in the Church. As the followers of Jesus, the Son of God, the Incarnation of God who is love, it is our duty to sow the seeds of love both inside and outside the Church — everywhere in the world, so that peace will prevail everywhere, and happiness will not elude us any more. We need a happy world to live in — a world where love and peace reign! ◎

Bank of India

Relationship beyond banking

ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ

യു.സി. കോളജ് ശാഖ, ആലുവ

ടെലഫോൺ : 0484 2603838, 2606491

Mob : 9496310982

- സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് നിക്ഷേപം
- ഹ്രസ്വകാല/ദീർഘകാല
- സ്ഥിരനിക്ഷേപങ്ങൾ
- പ്രവാസി (NRE) നിക്ഷേപങ്ങൾ
- റിക്കറിംഗ് നിക്ഷേപങ്ങൾ
- ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതികൾ
- സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ

- മുതിർന്ന പൗരന്മാർക്ക് കൂടുതൽ പലിശ
- ATM, BTM, Net Banking സൗകര്യങ്ങൾ
- ഭവന വായ്പ
- വാഹന വായ്പ
- വ്യാപാര വായ്പ
- സ്വർണ്ണപ്പണയ വായ്പ
- കാർഷിക വായ്പ

വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് മാനേജരുമായി ബന്ധപ്പെടുക.

Caution

Elizabeth Mathai

Freedom

When God created man, Adam and his wife Eve, he gave them freedom to rule over his creation, fish of the sea, birds of the air and every creature on the ground (Gen 1:28). The creation belonged to God but he gave authority to man to rule over it. God planted a garden in Eden (Gen 2:8). There were rivers to water the garden and God put Adam and Eve in charge of His garden. He put them in the garden to work there and take care of it. They were free to eat fruits from any tree except from the tree of the knowledge of good and evil.

One day, the serpent, more crafty than any of the other wild animals God had made, came to the garden. He urged the woman Eve to eat the forbidden fruit and she ate it. This broke the trust God had in her. Adam also ate and disobeyed God.

God gave Adam and Eve freedom with a rider. Freedom is not an unbridled privilege. One has to have one's own standard of its limits. There is a saying that one's freedom is only upto the tip of the nose of another. It means that one's freedom is to be enjoyed without hurting another person.

Nowadays parents give children the freedom to do whatever they like, wear whichever brand of clothes they choose, eat whatever food they wish, go wherever they want and be with whichever friends they have. Parents allow this out of their love for the children, but the children think it is their brith right and sometimes they misuse the freedom.

God gave freedom to Adam and Eve out of his goodness and love.

When they disobeyed Him, God was hurt. He had to banish them from the garden of Eden; they had to go out of the security and cover of the friendship and fellowship of God.

Outside the garden of Eden, they had to toil and sweat for their bread. Their disobedience had repercussions. The land was cursed; thistles and thorns grew among the crops. Animals which were tame in the beginning became wild and started to kill other animals. Chaos resulted in the animal kingdom.

Adam and Eve had two sons, Cain and Abel. Cain out of jealousy murdered Abel. Family life was disrupted - another result of disobedience to God!

The Bible teaches us what is right and what is wrong. The ten commandments given to the Israelites on Mt. Sinai are universal in nature. The 5th commandment is about honouring one's father and mother. Honouring our parents means obedience to them. According to the Mosaic Law a disobedient child deserves death by stoning.

The nation of Israel was warned many times through prophets to obey God's commandments. Because of disobedience, the Israelites were attacked by enemies and were carried away. The land became desolate. The punishment was severe. The punishment for disobedience was multiplied seven times over (Levi. 26:14-35). From A.D. 70 t0 1948 they were kept away from the Promised Land God had given them as their inheritance. The period of punishment was over by 14th May, 1948. The Israelites came back to their own land and formed the state of Israel. This was the fulfillment of the prophecy of Isaiah (66:8) some 2800 years ago.

The same God reigns over us and by His grace we are not consumed. His laws are perfect. Freedom has its limits. Disobedience will result in punishment. Live by God's standards.

"Trust the Lord with all your heart and lean not on your own understanding. In all your ways acknowledge him and he will make your path straight" (Prov. 3:5).

നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്
തികച്ചും 100%
മുളകുപൊടിയാണോ?

www.kitchentreasures.in

ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കു.. നിറവും, സ്വാദും, മണവും മാത്രം ഒത്തുചേർന്നാൽ പരിശുദ്ധിയുടെ നിലവാരം അറിയാൻ പറ്റുമോ?

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മുളകുത്പാദന കമ്പനിയായ **Synthite** നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു കിച്ചൺ ട്രഷേർസ്, ശുദ്ധവും വിശ്വസിച്ചു തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതുമായ തികച്ചും 100% മുളകു പൊടി.

പതിനായിരമേക്കറിലധികം വരുന്ന കൃഷിഭൂമിയിൽ പ്രകൃതിദത്തമായി വളർത്തിയെടുത്ത് ഗുണനിലവാരം ഉറപ്പുവരുത്തി, ശാസ്ത്രീയമായി തരംതിരിച്ച് ശുദ്ധീകരിച്ചെടുത്ത 100% മുളകുപൊടി ഡി-സ്ടോണിംഗ്, സ്റ്റെറിലൈസേഷൻ തുടങ്ങിയ ഉത്പാദന പ്രക്രിയകളും, എരിവും മണവും കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന ട്രിപ്പിൾ ലേയർ ഫ്ളേവർ ലോക്ക് പാക്കിംഗും നിങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു മറ്റെന്തിനെക്കാളും മികച്ച രുചിയും നിറവും.

HACCP, BRC, ISO 22000 എന്നിങ്ങനെയുള്ള അംഗീകാരങ്ങൾക്കു പുറമെ അന്താരാഷ്ട്ര വിപണിയിലെ സേവന പാരമ്പര്യവും, ലോകോത്തര ഗുണനിലവാരവും, കഴിഞ്ഞ 36 വർഷം തുടർച്ചയായി ലഭിച്ചു വരുന്ന സ്പൈസസ് ബോർഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഏറ്റവും മികച്ച എക്സ്പോർട്ടർക്കുള്ള ബഹുമതിയും കിച്ചൺ ട്രഷേർസിന്റെ വിശ്വാസ്യതക്ക് സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളാണ്.

രുചിയേറും വിഭവങ്ങൾ ആസ്വദിക്കൂ
നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിനു നല്കു
കിച്ചൺ ട്രഷേർസിൻസിൻ
100% മുളകുപൊടി

WORLD'S LARGEST CHILLI COMPANY
Synthite

Also available Coriander, Turmeric, Kashmiri Chilli, Mustard Seeds and Black Pepper.

KITCHEN™ TREASURES

A world of 100%

M.G. Kuruvilla

REBUILD THE TEMPLE

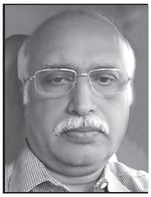

One evening, I was ruminating over the evils and perils of Covid, and my thoughts drifted to the narrations in the Old Testament about the construction and destruction of the Jerusalem Temple. King Solomon constructed the first Temple, and Emperor Nebuchadnezzar destroyed it. But the story does not end there. Years later, the Temple was rebuilt and worship restarted. This helped in rebuilding the City as well. The Temple symbolizes the rise and fall of a nation - Israel.

The Jews believed that they were the chosen people of God. But that belief did not help them to maintain their faith and loyalty to God. As history reveals, there were many wars and invasions. In B.C. 587, the Temple was destroyed and people were taken captive. Then they would lament that it was God's punishment; sufferings and repentance would follow. This used to happen in a cycle. Once they returned, they would reconstruct the Temple... and the City.

With the invasion of Corona, we are also in a state of exile. We lost many things that we thought were ours – jobs, businesses, wealth and even life! People find it hard to live, and the reality is even worse. Every suicide is a stark reminder that someone finds life unsustainable. Now we are witnessing the "destruction of the Temple" and experiencing "captivity". In plain words, we find ourselves in a helpless situation. We are kept away from the "Temple", literally.

We know or rather should know that this destruction demands a rebuilding. Hence the title, "REBUILD THE TEMPLE". Frankly, with due respect to all my knowledgeable friends and in all humility to our theologians, I do not subscribe to the view that Corona is God's punishment... punishment to whom? It is a man-made misery. It has destroyed people all over the world... and not just sinners only! But I have no objection if someone uses this to refine and reform spiritually. Whether it is God's punishment or man-made misery, the damages caused by the pandemic remain a reality. It is more than 18 months that we have suffered. So we have to "rebuild the Temple... and the City". We have to resume our spiritual life and come back to normalcy in our social life as well. For this we want God's blessings and guidance.

In Jewish history, Nebuchadnezzar plundered everything in Israel, but his successors Cyrus and then Darius ordered and helped the reconstruction. (Ref: Book of Ezra in the Old Testament) Unfortunately we are being plundered by those who have to help us in rebuilding. Our religious, social and political leaders have to come forward like Ezra and Zerubbabel. Our businessmen and bankers have to chip in... Our doctors and scientists have to join in... Our rulers have to lead us to the "holy land". So let us "Rebuild the Temple... and the City", before total destruction befalls us.

July 2021/Church Weekly/RNI No. 3216/57
Registered No. KL/ALY/0029/2021-23
Licence No. KL/CR/ALY/WPP-01/2021-23
Licensed to Post Without Prepayment.

Price : Rs. 15/-
Vol. 75
Issue 7
Date of Publication : 15/07/2021

with best compliments from

MRF TYRES
Tyres with Muscle
124, Greams Road, Chennai - 600 006

Printed by KURUVILLA M. GEORGE, published by KURUVILLA M. GEORGE on behalf of the Alwaye Fellowship House Association, Aluva – 683102 and printed at the Alwaye Press, Friendship House, Aluva – 683101 and published at the Alwaye Fellowship House, U.C. College P.O., Aluva - 683102. Editor: KURUVILLA M. GEORGE